BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Tribuna Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEŢEAN SIBIU AL P.C.R. ŞI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEŢEAN

Anul VI, nr. 1626
Vineri 18 mai 1973
4 pagini
30 bani

ADUNAREA POPULARĂ DE LA BLAJ CONSACRATĂ REVOLUŢIEI DE LA 1848

17 mai 1973. În această zi — la scurtă vreme după vibranta adunare populară de la Iaşi — a avut loc, în prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat, o nouă şi impresionantă manifestare omagială consacrată aniversării a 125 de ani de la Revoluţia burghezo-democratică din 1848 din România.

De data aceasta, inima întregii ţări a bătut pe cîmpia Blajului, ce poartă un nume cu valoare de simbol — Cîmpia Libertăţii — pe care, în primăvara neuitatului an 1848, a strălucit cu putere flacăra revoluţiei din Transilvania, flacăra năzuinţei de libertate socială şi naţională, şi unde a răsunat răspicat şi ferm hotărîrea poporului nostru de a săvîrşi unitatea naţională. Pe această cîmpie — intrată în istorie — s-a desfăşurat, acum 12 decenii şi jumătate, Adunarea Naţională de la Blaj, cel mai de seamă moment al revoluţiei paşoptiste de pe meleagurile transilvănene, cu largi implicaţii în mişcarea generală a acelui an revoluţionar în România. La acea memorabilă întrunire au participat peste 40 000 de oameni — cărturari şi tîrgoveţi, ţărani iobagi veniţi de pe Someş, Mureş şi Tîrnave, de lîngă Sibiu, Braşov, Hunedoara şi Făgăraş, mineri din Munţii Apuseni, lucrători şi meşteşugari. Văzîndu-i, tribunul Avram Iancu avea să exclame: „Sîntem mulţi ca şi cucuruzul brazilor, sîntem mulţi şi tari". Nu pentru prima oară se ridicau mulţimile de români, maghiari şi germani din Transilvania să scuture lanţurile iobăgiei şi ale despotismului. De pe aceste ţinuturi au pornit răscoalele de la Bobîlna, cele conduse de Gheorghe Doja, Horea, Cloşca şi Crişan, care au pus în lumină eroismul popular, dîrzenia, spiritul de sacrificiu al celor obidiţi, fără deosebire de naţionalitate, în lupta împotriva împilatorilor. Revoluţia din Transilvania — parte integrantă a revoluţiei din ţările române — reprezentă, aşadar, continuarea pe o treaptă superioară a luptei seculare pentru eliberare socială şi naţională, înscriindu-se la loc de cinste în zbuciumata şi glorioasa istorie a patriei.

Adunarea de la Blaj a sădit adînc, în conştiinţa participanţilor, ideea necesităţii unităţii naţionale, ideea omniprezentă în tot timpul desfăşurării evenimentelor din Transilvania şi atît de vibrant exprimată în strigătul ţăranilor întruniţi aici: „Nu vrem să ne unim cu ţara. Ardealul e acuma România". Aceasta era un deziderat naţional fundamental.

Cei mai înaintaţi revoluţionari de la 1848 au militat pentru întărirea prieteniei şi frăţiei poporului român cu naţionalităţile conlocuitoare, pentru unirea eforturilor tuturor locuitorilor acestor meleaguri, indiferent de naţionalitate, în lupta pentru scuturarea jugului asupririi sociale şi naţionale. Rememorăm cuvintele de adîncă semnificaţie ale cărturarului ardelean Simion Bărnuţiu, care spunea că naţiunea română, voind a se constitui şi organiza pe temei naţional, „n-are cuget duşman în contra altor naţiuni şi cunoaşte acelaşi drept pentru toate, voieşte a le respecta cu sinceritate, cerînd respect împrumutat după dreptate; prin urmare, naţiunea română nici voieşte a domni peste alte naţiuni, nici nu va sufери a fi supusă altora, ci voieşte drept egal pentru toate". Ba rîndul său, revoluţionarul maghiar Simonffy Jozsef scria lui Avram Iancu, în iunie 1849: „Românii şi ungurii au neapărată trebuinţă de cea mai strînsă frăţie". Ca în atîtea împrejurări ale istoriei, românii, maghiarii, germanii, s-au aflat alături şi în timpul mai multor momente ale revoluţiei de la 1848. La Adunarea de pe Cîmpia Blajului au participat şi cercuri largi din rîndul naţionalităţilor conlocuitoare, apăsate de aceeaşi asuprire de clasă, care înţelegeau că interesele lor supreme se împleteau cu cele ale românilor, că ele impuneau să lupte împreună cu aceştia pentru dreptate şi libertate.

Mesajul de libertate, dreptate, unitate şi independenţă al Blajului, a rămas mereu viu, statornic, în inimile generaţiilor care au urmat.

O mărturie emoţionantă o constituie prezenta adunare populară de la Blaj, prin care locuitorii Transilvaniei, întregul nostru popor cinstesc acea „zi de lumină, de libertate şi de mărire română", cum avea să denumească Nicolae Bălcescu ziua întrunirii de pe Cîmpia Libertăţii, din mai 1848. Aniversarea acestui moment înălţător din istoria ţării capătă acum semnificaţii dintre cele mai profunde, cînd aspiraţiile pentru care au militat cu înflăcărare luptătorii paşoptişti şi-au găsit o împlinire de-

(Continuare în pag. a III-a)

Plecarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU din Capitală şi sosirea la Blaj

Joi dimineaţa, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a plecat la Blaj pentru a participa la adunarea populară de pe Cîmpia Libertăţii, organizată cu prilejul împlinirii a 125 de ani de la revoluţia din 1848 în Transilvania.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu este însoţit de tovarăşii Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Pană, Janos Fazekas, Miron Constantinescu şi Mihai Gere.

La plecarea din Bucureşti, pe aeroportul Băneasa, erau prezenţi tovarăşii Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Ilie Verdeţ, Maxim Berghianu, Gheorghe Cioară, Florian Dănălache, Emil Drăgănescu, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ştefan Voitec, Cornel Burtică, Mihai Dalea, Aurel Duca, Ion Ionită şi Ştefan Andrei.

*

La sosirea pe aeroportul Sibiu au venit, în întîmpinarea secretarului general al partidului, mii de oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile oraşului, care îi fac o caldă primire. La coborîrea din avion, tovarăşul Nicolae Ceauşescu este salutat de primul secretar al Comitetul judeţean de partid, Richard Winter.

O gardă de onoare, formată din militari ai forţelor noastre armate, membri ai gărzilor patriotice şi ai formaţiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, prezintă onorul comandantului supremului. Se intonează imnul de stat.

Tineri şi tinere oferă conducătorilor partidului şi statului nostru buchete de flori.

Mulţimea aflată pe aeroport aclamă cu însufleţire, scandează numele tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

În această atmosferă de puternică însufleţire, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, ceilalţi conducători de partid şi de stat părăsesc Sibiul cu elicopterele, îndreptîndu-se spre Blaj.

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Luăm parte cu deosebită emoţie, aici, pe Cîmpia Libertăţii, la marea adunare populară consacrată aniversării a 125 de ani de la revoluţia burghezo-democratică din Transilvania, de la ridicarea la luptă a maselor largi populare — români, maghiari, germani — pentru înlăturarea vechilor rînduieli sociale, pentru progres social şi libertate, pentru drepturi naţionale (**Aplauze puternice, prelungite; urale**).

Doresc să vă adresez dumneavoastră, tuturor locuitorilor judeţului Alba, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat, al guvernului şi al meu personal un fierbinte salut tovărăşesc şi cele mai bune urări (**Aplauze puternice. Se scandează: „Ceauşescu şi poporul"**). Doresc, de asemenea, să vă mulţumesc, în modul cel mai călduros, pentru primirea deosebit de cordială pe care ne-aţi făcut-o astăzi, să mulţumesc pentru cuvintele rostite aici cu privire la politica partidului nostru comunist care continuă cu cinste glorioasele tradiţii de luptă revoluţionară pentru dreptate socială şi naţională ale înaintaşilor noştri.

În toate acestea vedem o expresie a încrederii dumneavoastră, a tuturor oamenilor muncii din judeţul Alba ca şi a întregului popor în partidul comunist — conducătorul încercat al naţiunii noastre pe calea bunăstării şi fericirii (**Aplauze puternice; urale**).

Marea adunare populară de la Blaj, ca şi aceea care a avut loc, cu puţin timp în urmă, la Iaşi, se înscrie în suita manifestărilor pe care le prilejuieşte aniversarea Revoluţiei de la 1848 în întreaga ţară. După cum se ştie, cu 125 de ani în urmă, revoluţia burghezo-democratică devenise în toate ţările o necesitate obiectivă pentru descătuşarea energiilor creatoare ale naţiunii, pentru înscrierea ei pe orbita civilizaţiei moderne, pentru împlinirea visului secular — unirea în graniţele unei singure ţări.

Generată de aceleaşi condiţii şi cauze economico-sociale comune, revoluţia de la 1848 din Transilvania a îmbrăcat şi o serie de trăsături şi caracteristici deosebite, determinate de particularităţile concrete ale dezvoltării istorice a acestei provincii româneşti. Ca urmare a intereselor economice ale imperiului habsburgic, şi în special a nevoilor de materii prime minerale ce se extrăgeau în Transilvania încă din vremuri îndepărtate, această parte a ţării a cunoscut o dezvoltare industrială mai timpurie şi mai accentuată decît celelalte provincii. Datorită dezvoltării relaţiilor de producţie capitaliste, în viaţa socială îşi fac apariţia cele două clase sociale noi — burghezia şi proletariatul. După cum se ştie, burghezia era interesată în reglementări sociale care să-i permită ascensiunea economică, cerîndu-şi, totodată, cu insistenţă, dreptul de a ocupa un rol conducător în viaţa social-politică. Clasa muncitoare, în formare îşi manifesta tot mai viguros revendicările economice, sociale şi politice, luptînd pentru condiţii de viaţă mai bune, pentru drepturi şi libertăţi democratice.

Cu toate acestea, tabloul de clasă al Transilvaniei din prima jumătate a secolului trecut continua să fie puternic dominat de conflictul dintre ţărănime şi marea moşierime feudală. Nobilimea, principala forţă economică şi politică a societăţii de atunci, se opunea cu înverşunare oricăror reforme şi tendinţe de înnoire care-i ameninţau privilegiile de clasă, reprimînd cu sălbăticie orice mişcare cu caracter revoluţionar. Moşierii feudali, fără deosebire de naţionalitate, aplicau aceeaşi politică de exploatare economică a ţărănimii şi de dezbinare şovină a maselor populare, în scopul de a le domina şi asupri mai uşor.

În Transilvania, marea majoritate a populaţiei o constituia ţărănimea iobagă, clasa cea mai oropsită, mai exploatată şi asuprită, care nu se bucura de nici un fel de drepturi şi libertăţi. Amploarea relaţiilor feudale este atestată de faptul că din cele 1960 de aşezări rurale ale Transilvaniei, 1866 erau locuite de iobagi, din care peste 1 000 000 români şi circa 213 000 maghiari. Ilustrativ pentru situaţia materială deplorabilă a ţăranilor este faptul că din cele 7 zile ale săptămînii, aceştia erau obligaţi să lucreze pînă la 5 zile de clacă pe moşiile nobililor, fără nici o plată. Datorită acestor stări de lucruri, Transilvania a fost de nenumărate ori, în decursul secolelor, teatrul unor mari răscoale ţărăneşti. Este, astfel, cunoscut marele război ţărănesc din 1514, purtat de armata revoluţionară a iobagilor conduşi de Gheorghe Doja împotriva nobilimii asupritoare, care a înspăimîntat de moarte clasele stăpînitoare şi a stîrnit un profund ecou în întreaga Europă. Una dintre cele mai profunde şi mai răsunătoare mişcări ţărăneşti cunoscute pe continentul nostru a fost, de asemenea, răscoala iobagilor de la 1784 condusă de Horea, Cloşca şi Crişan, care a produs o puternică frămîntare şi agitaţie în întreg Imperiul habsburgic. În aceste mari răscoale ţărăneşti, ca în toate înfruntările de clasă cu exploatatorii feudali, în lupta pentru condiţii de viaţă mai omeneşti, pentru drepturi şi libertăţi sociale, iobagii români şi maghiari s-au aflat întotdeauna umăr la umăr, în strînsă frăţie şi unitate, animaţi de aceleaşi interese şi ţeluri, conştienţi că numai împreună pot dobîndi victoria împotriva duşmanului de clasă comun, îşi pot asigura libertatea şi fericirea. (**Aplauze puternice, prelungite; urale; se scandează „Ceauşescu şi poporul"**)

Este cunoscut că, de-a lungul secolelor, pe meleagurile Transilvaniei, alături de locuitorii români de baştină, s-au aşezat, au trăit şi au muncit şi populaţii de alte naţionalităţi — unguri, germani, saşi, secui şi alţii. Structura naţională a populaţiei Ardealului la jumătatea veacului trecut cuprindea, după cum se arată în documentele vremii, două treimi români şi circa o treime celelalte naţionalităţi conlocuitoare.

Clasele exploatatoare din Ardeal, şi în mod deosebit nobilimea, care avea în mîinile sale puterea în principat, erau în special de naţionalitate maghiară şi germană. Referindu-se la această stare de lucruri, Karl Marx scria că „pînă în 1848, românii din Transilvania... erau consideraţi pe propriul lor pămînt „naţiune tolerată" şi că „erau numiţi plebea vagabondă, deşi formau 2/3 din populaţie, în timp ce ungurii, saşii, secuii, grecii, armenii formează numai cealaltă treime".

Această situaţie economică, socială şi naţională genera în Transilvania o stare de profundă nemulţumire în masele largi populare, atît române, cît şi de alte naţionalităţi, crea un adevărat ghem de contradicţii sociale şi naţionale ce impuneau cu necesitate obiectivă schimbări radicale în însăşi structura societăţii, înlăturarea relaţiilor de exploatare feudală, a gravelor inegalităţi care apăsau umerii mulţimilor, acordarea libertăţilor naţionale, răsturnarea jugului dominaţiei habsburgice.

Este tocmai perioada cînd, pe continent, popoarele asuprite îşi cereau cu hotărîre dreptul la viaţă liberă şi independentă, respectarea entităţii lor naţionale, se ridicau pentru constituirea în state naţionale unite suverane. Ecoul acestor lupte, aspiraţii şi revendicări, care produceau mutaţii profunde în destinul popoarelor din Europa, se face puternic simţit şi în cadrul Imperiului habsburgic. Se conturează tot mai clar aspiraţiile popoarelor asuprite de acest imperiu pentru eliberare socială şi naţională, pentru constituirea în state naţionale independente. În acest context se accentuează şi procesul de redeşteptare naţională a românilor, de formare a naţiunii române.

În împrejurările internaţionale arătate, şi pe fondul contradicţiilor interne deosebit de ascuţite, încep să se agite, în primăvara anului 1848, masele populare din Transilvania, atît din rîndul poporului român, cît şi din rîndul naţionalităţilor conlocuitoare. În luna martie a acelui an încep să se organizeze întruniri, să apară manifeste cu revendicări revoluţionare, ale căror direcţii principale erau: abolirea privilegiilor feudale, robiei iobăgiste, scoaterea vieţii sociale din marasmul relaţiilor de producţie medievale, dezvoltarea nestingherită a activităţii economice, comerciale, financiare, libertăţi democratice. Revoluţia burghezo-democratică din Transilvania, datorită dominaţiei politico — economice şi militare habsburgice, a căpătat, ca şi în celelalte ţări supuse ocupaţiei acestui imperiu, şi un pronunţat caracter naţional.

Cînd, la 15 martie 1848, la Pesta a izbucnit revoluţia care proclama lichidarea supremaţiei aristocratice, deschiderea barierelor sociale ce frînau desfăşurarea largă a producţiei capitaliste, promovarea în viaţa socială a principiilor egalităţii, revoluţionarii din Transilvania — atît români, cît şi maghiari, secui, germani şi de alte naţionalităţi — şi-au manifestat solidaritatea, i-au aplaudat şi i-au susţinut din tot sufletul pe militanţii din Ungaria. Elocvent pentru starea de spirit de frăţie şi solidaritate este faptul că, la evenimentele care au avut loc la Pesta la 27 martie—8 aprilie, un mare număr de români au luat parte activă, împreună cu masele populare maghiare, la eliberarea din închisoare a revoluţionarilor democraţi, printre care se afla şi militantul paşoptist român Eftimie Murgu, conducătorul de mai tîrziu al mişcărilor revoluţionare din Banat.

O serie de militanţi revoluţionari români şi maghiari îşi exprimau speranţa şi convingerea că cele două popoare îşi vor uni forţele şi vor lupta împreună împotriva asupritorilor comuni, pentru cauza eliberării lor sociale şi naţionale, pentru constituirea, potrivit propriei lor voinţe, în state naţionale de sine stătătoare.

În aceste împrejurări, militanţii revoluţionari transilvăneni hotărăsc convocarea istoricei adunări populare de la Blaj. Apelul lansat găseşte o profundă rezonanţă în rîndul maselor largi populare. Pentru a elabora într-un larg consens public platforma politică a revoluţiei şi pentru a alege în mod democratic conducătorii luptelor sociale, aici, pe Cîmpia Blajului, s-au adunat din toate colţurile Ardealului, într-o impresionantă ordine cetăţenească, animaţi de un puternic elan revoluţionar, patriotic, peste 40 000 de oameni. Este deosebit de semnificativ că alături de ţăranii, muncitorii şi meseriaşii români, în masa participanţilor la adunarea populară de la Blaj se aflau şi iobagi unguri, saşi şi secui, care simţeau că luptînd împreună cu revoluţionarii români îşi vor putea împlini visurile şi aspiraţiile, se vor putea elibera din lanţurile exploatării, vor putea cuceri o viaţă mai dreaptă, mai bună, o viaţă liberă. (**Aplauze puternice, prelungite; se scandează „Ceauşescu-P.C.R.**).

Are, de asemenea, valoare de înalt simbol, faptul că pe Cîmpia Libertăţii de la Blaj, împreună cu Avram Iancu, Simion Bărnuţiu, George Barţiu, Timotei Cipariu, Al. Papiu-Ilarian şi ceilalţi fruntaşi revoluţionari ardeleni, se găseau şi militanţi revoluţionari din celelalte provincii româneşti, ca Alexandru Ioan Cuza, Vasile Alecsandri, Alecu Russo, Costache Negri, Gheorghe Sion, Dimitrie Brătianu şi alţii. Aceasta a fost o expresie elocventă a frăţiei de luptă a tuturor românilor de la 1848 pentru realizarea revendicărilor revoluţiei burghezo-democratice, pentru afirmarea dorinţei şi voinţei de unitate naţională, de făurire a statului naţional unitar. (**Aplauze puternice**).

La Blaj a fost adoptat un vast program economic, social şi politic, în centrul căruia se afla cerinţa desfiinţării iobăgiei fără nici o despăgubire din partea ţăranilor. Programul cerea, de asemenea, libertate industrială şi comercială, înlăturarea tuturor piedicilor şi stavilelor puse în calea activităţii economice, a schimburilor cu ţările vecine, elaborarea unei constituţii noi pentru Transilvania şi instituirea unei Adunări Constituante care să-şi întemeieze activitatea pe „principiile libertăţii, dreptăţii, egalităţii şi frăţietăţii", „purtarea comună a sarcinilor publice" şi ştergerea privilegiilor, asigurarea libertăţii personale, a libertăţii adunărilor şi a tiparului, precum şi alte revendicări impuse de mersul înainte al societăţii. O mare însemnătate istorică are faptul că adunarea populară de la Blaj a adoptat rezoluţia prin care **„naţiunea română se declară şi se proclamă naţiune de sine stătătoare"**, exprimînd într-un singur glas, într-o singură voinţă aspiraţia: **„Vrem să ne unim cu ţara!"** (**Aplauze puternice, prelungite; urale; se scandează: „Ceauşescu şi poporul"**)

Marea adunare populară de la Blaj a demonstrat că mişcarea revoluţionară din Ardeal nu a fost o acţiune izolată, expresia unor revendicări înguste, sau o acţiune de import, ci o manifestare cu adevărat populară, care întrunea adeziunea maselor largi, asuprite, dorinţa şi voinţa tuturor de a cuceri o viaţă liberă şi independentă. Dacă în Moldova revoluţia a reuşit să cuprindă îndeosebi cercurile largi ale intelectualităţii şi să se sprijine, în dezvoltarea sa, de abia mai tîrziu pe masele largi populare, în Ardeal ea s-a caracterizat de la început printr-o participare largă a maselor populare — români, maghiari, germani, secui — şi tocmai aceasta a imprimat forţa şi durata mişcării revoluţionare de la 1848.

Despre amploarea şi semnificaţia acestui adevărat forum popular întrunit la Blaj, contemporanii au lăsat mărturii pline de admiraţie. „Aceasta — spunea Alexandru Papiu-Ilarian în „Istoria românilor din Dacia superioară" — a fost o adunare unde ţinea consiliu poporul despre scăparea republicii; pe feţele lor se putea citi toate durerile trecutului şi toate virtuţile pe care le mîntuiesc prezentul şi viitorul naţiunii; seriozitate în adunare, eroism în război, dacă se cere". (Aplauze puternice, prelungite).

Istoricul şi memorialistul maghiar Jakab Elek, martor ocular la aceste evenimente, scria: „Măreţ era spectacolul ce se desfăşura în faţa noastră. Această masă imensă de oameni părea o mare liniştită pe a cărei suprafaţă nu se zărea nici cel mai mic val, în ale cărei adîncuri nu se putea bănui nici cel mai mic indiciu de agitaţie; aproape nici nu se putea observa că

(Continuare în pag. a II-a)

Mesajul adresat de tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU cadrelor didactice şi studenţilor Institutului de arhitectură „Ion Mincu" din Bucureşti

Stimaţi tovarăşi,

Îmi face o deosebită plăcere să vă adresez dumneavoastră, cadrelor didactice şi studenţilor, un salut călduros cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la înfiinţarea Institutului de arhitectură „Ion Mincu".

În îndelungata sa existenţă, institutul a desfăşurat o activitate rodnică, contribuind la formarea şi dezvoltarea unei valoroase şcoli de arhitectură românească şi impunîndu-se drept una din unităţile de prestigiu ale învăţămîntului superior din ţara noastră.

În anii socialismului, continuînd şi dezvoltînd pe o treaptă superioară bogatele tradiţii progresiste ale arhitecturii naţionale, institutul a pregătit şi format un însemnat număr de cadre, care au adus şi aduc o contribuţie însemnată la realizarea politicii partidului de edificare socialistă, de propăşire economică şi socială a întregii ţări. În miile de fabrici şi uzine pe care le-am înălţat în aceşti ani, în oraşele, cartierele şi locuinţele noi realizate, în însemnatul volum de construcţii înfăptuit în toate judeţele ţării se află încorporată şi o parte din munca şi priceperea zecilor de generaţii de proiectanţi şi arhitecţi pregătiţi pe băncile institutului „Ion Mincu". Pentru toate aceste realizări — care onorează deopotrivă atît pe foştii şi actualii studenţi ai institutului, cît şi pe profesorii care i-au pregătit şi îi pregătesc, — doresc să adresez, la această aniversare, întregului colectiv al institutului cele mai calde felicitări.

Aniversarea institutului dumneavoastră are loc în condiţiile cînd întregul popor se află antrenat într-o intensă activitate consacrată transpunerii în viaţă a programului elaborat de Congresul al X-lea şi de Conferinţa Naţională ale partidului în vederea făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. Transpunerea în viaţă a acestui măreţ program pune sarcini de o deosebită răspundere în faţa tuturor sectoarelor vieţii noastre economice şi sociale, implicit, în faţa învăţămîntului — ca una din cele mai importante activităţi de formare şi educare a omului, de pregătire a cadrelor necesare diferitelor domenii ale construcţiei socialiste. Aceasta cere să se acţioneze cu consecvenţă şi hotărîre pentru realizarea unei integrări cît mai organice a învăţămîntului cu cercetarea şi producţia, astfel ca şcoala să devină un factor tot mai puternic al progresului nostru general pe calea socialismului şi comunismului. Institutului de arhitectură îi revine sarcina de răspundere de a pregăti şi forma viitorii arhitecţi în măsură să soluţioneze cu succes problemele tot mai complexe pe care le ridică înfăptuirea amplului program de construcţii industriale, de locuinţe şi obiective de interes social-cultural, ce urmează a fi realizat în perioada următoare, să asigure soluţii constructive care să îmbine cît mai armonios economicul cu utilul, folosirea cît mai judicioasă a terenurilor şi a spaţiilor construite, utilizarea largă a metodelor moderne de lucru şi a materialelor noi de înaltă eficienţă. Viitorii specialişti formaţi în cadrul institutului sînt chemaţi să contribuie activ la realizarea programului de sistematizare a teritoriului şi a localităţilor, la crearea de centre şi aşezări rurale moderne care să ofere populaţiei, oamenilor muncii condiţii de viaţă tot mai bune, un nivel tot mai înalt de civilizaţie şi confort.

Sînt încredinţat, dragi tovarăşi, că bilanţul pe care-l faceţi cu prilejul acestei aniversări va constitui pentru dumneavoastră toţi un însufleţitor îmbold de a acţiona şi mai intens pentru legarea şi mai strînsă a procesului de învăţămînt de cerinţele concrete ale vieţii, că veţi face totul pentru ca învăţămîntul de arhitectură să răspundă pe deplin înaltelor exigenţe de astăzi şi de mîine ale societăţii noastre.

La această aniversare doresc să vă urez dumneavoastră, cadrelor didactice şi studenţilor, succese cît mai însemnate în activitatea viitoare, satisfacţii tot mai mari în muncă, multă sănătate şi fericire!

NICOLAE CEAUŞESCU

Zilele medicale ale Sibiului (18-19 mai 1973)

Manifestare ştiinţifică intrată de mult în repertoriul faptelor şi acţiunilor prestigioase care prezintă Sibiul în concert naţional, **„Zilele medicale ale Sibiului"** din acest an, au în centrul atenţiei o tematică izvorîtă — ca de fiecare dată — din dorinţa slujitorilor unei nobile profesiuni de a-şi adecva eforturile cerinţelor şi comandamentelor actualităţii stringente.

Se cer notate, în acest context, cîteva idei care atenţionează asupra caracterului celei mai importante manifestări ştiinţifice medicale găzduită de municipiul nostru. Înainte de toate, **„Zilele medicale ale Sibiului"** sînt dedicate în 1973, unei dragi aniversări: 125 de ani de la Revoluţia paşoptistă, pagină glorioasă a istoriei noastre. Ca de fiecare dată, apoi, manifestarea beneficiază de aportul preţios al unor oaspeţi din ţară care, alături de medicii şi personalul medical din localitate, îşi gîndesc prezenţa ca o contribuţie la elucidarea unor importante aspecte ale sănătăţii publice.

Cele peste 90 de comunicări ştiinţifice se subsumează, la ediţia 1973, unor teme în consonanţă cu preocupări de larg interes, aşa cum sînt:

— Preocupări actuale în patologia infecţioasă;

— Mediul extern ca factor patogen;

— Probleme ale conducerii ştiinţifice în unităţile sanitare.

Participă, cu contribuţii proprii, un număr mare de slujitori ai medicinei din unităţile sibiene şi oaspeţi prestigioşi din principalele centre ale învăţămîntului universitar medical: Bucureşti, Cluj, Iaşi, Timişoara, Tg. Mureş, precum şi medici din alte oraşe ale ţării.

„Zilele medicale ale Sibiului" debutează azi, ora 9, la Casa Armatei cu deschiderea festivă, după care (vor urma sesiunile de comunicări ştiinţifice, cărora li se adaugă un concert).

În esenţă, manifestarea — pentru a cărei ţinută de reală prestanţă ştiinţifică datorăm multe organizatorilor — Uniunea Societăţilor de Ştiinţe Medicale, filiala Sibiu şi Direcţia sanitară a judeţului — înscrie în context cotidian o pagină menită a perpetua ideea unor preocupări dedicate OMULUI, sănătăţii sale. Încît, urarea noastră de „Succes deplin" îşi are o frumoasă acoperire şi îndreptăţire în ceea ce semnifică pentru noi toţi „Zilele medicale ale Sibiului!"

(V. D.)

• 24 de ore • 24 de ore •

În judeţ

■ Ieri, la Grupul şcolar de construcţii Sibiu a început concursul pe meserii al şcolilor profesionale din cadrul Ministerului Construcţiilor Industriale — faza pe ţară.

La concursul care se va desfăşura timp de trei zile participă reprezentanţi ai 18 şcoli.

Concurenţii care vor dovedi cea mai bună pregătire vor primi din partea juriului frumoase premii şi menţiuni.

■ Tot ieri s-au deschis două expoziţii: cea de la clubul „I. L. Caragiale" a reunit sub genericul „Ce-ţi doresc eu ţie dulce Românie" cele mai valoroase lucrări de pictură ale elevilor şi şcolarilor medieşeni.

În acelaşi timp, la Casa de cultură a sindicatelor a avut loc vernisajul expoziţiei „Cele şapte zile ale creaţiei".

■ Clubul „Independenţa" a luat o nouă iniţiativă care s-a materializat ieri în constituirea „Clubului strungarilor". El va prilejui schimburi de experienţă între strungarii din municipiul Sibiu, dezbaterea unor probleme profesionale de strictă actualitate, contribuind la ridicarea pregătirii lor profesionale. Prima temă, care a suscitat un viu interes a fost „Ridicarea calificării tinerilor strungari — obiectiv de importanţă majoră pentru realizarea calităţii produselor".

■ Ziua de ieri a fost bogată şi în manifestări artistice. La sala Casei de cultură a municipiului Mediaş a avut loc premiera piesei de teatru în limba maghiară „Noi, bărbaţii" de Meheş Görgy. În acelaşi timp, pe scena Casei de cultură a sindicatelor s-a desfăşurat etapa municipală a „Festivalului de muzică uşoară Sibiu '73", iar pe scena clubului „I. L. Caragiale" formaţiile artistice ale liceului „St. B. Roth" au prezentat, în limba germană, un bogat program artistic.

• 24 de ore • 24 de ore •

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. I)

aici e atît popor întrunit pentru prima oară în viața lui cu scop de consfătuire politică".

Sub impresia puternică a celor văzute la Blaj, profesorul sas Stephan Ludwig Roth scria la rîndul său: „Masele care au venit la această grandioasă adunare porniseră pentru a auzi cuvîntul despre desființarea robotelor... În fiecare participant însă se deșteptase gîndul naționalității. Acest gînd prinsese rădăcini atît de adînci, încît el nu va mai putea fi niciodată scos din inimile românilor".

Cîmpia de la Blaj, care a dobîndit numele simbolic de „Cîmpia Libertății", avea să devină în tot cursul revoluției de la 1848 locul în care, în momente hotărîtoare, de cumpănă, era convocat forumul popular, se adunau zeci de mii de cetățeni pentru a lua hotărîri asupra soartei luptei revoluționare.

Trecînd în revistă desfășurarea revoluției de la 1848 în Ardeal, trebuie să menționăm că o altă manifestare de amploare, care oglindește participarea naționalităților conlocuitoare, alături de poporul român, la bătălia pentru libertate și dreptate socială, pentru scuturarea jugului habsburgic, a fost adunarea populară a secuilor de la Lutița. Această remarcabilă reuniune, la care au participat zeci de mii de secui, s-a pronunțat, în esență, pentru aceleași revendicări burghezo-democratice ca și adunarea de la Blaj, cerînd desființarea iobăgiei, „egala împărțire a drepturilor și obligațiilor în societate" și altele. Adunarea secuilor a avut și un pronunțat caracter antihabsburgic. O parte din participanți, proveniți din rîndurile militarilor înrolați în trupele habsburgice, au smuls de pe hainele lor însemnele imperiale și au decis să se organizeze într-o armată populară care să apere revendicările democratice ale poporului împotriva armatelor trimise de împăratul de la Viena. Proclamația adunării de la Lutița intitulată „Frați concetățeni români și sași" spunea: **„Dorim ca în această țară să domnească pacea și libertatea, de roadele dulci ale cărora să ne putem bucura împreună cu voi".** „Recunoaștem — se afirma în continuare — naționalitatea, limba și credința voastră și sîntem gata să le apărăm cu sabia în mînă". Caracterizînd adunarea secuilor ca „faptă istorică de mare valoare... după adunările românilor din anul 1848", George Barițiu spunea: „Această adunare secuiască dă lectorilor imparțial ocaziunea de a trage paralele interesante între temperamentele, caracterele și gradul de cultură ale acestor două natiuni, români și maghiari-secui". (Aplauze puternice, prelungite).

Nobilimea feudală din Transilvania nu numai că nu dă ascultare voinței țăranilor de a desființa rîndurile iobăgiste, dar chiar recurge la teroare pentru a-și păstra privilegiile. În aceste condiții, țăranii trec la răsturnarea pe cale revoluționară a jugului feudal, la luarea în stăpînire cu forța a unor pămînturi moșierești. Cînd reacțiunea începe să reprime mișcarea țărănească, căpeteniile revoluției cheamă poporul să pună mîna pe arme. Această chemare străbate de-a lungul și de-a latul munții Ardealului. Țăranii se adună și se organizează, hotărîți mai bine să moară decît să cadă iar sub jugul robiei feudale. Lupta maselor țărănești ia amploare, înlăturînd în multe localități vechea administrație și înlocuind-o cu administrația nouă, revoluționară, a poporului. În Munții Apuseni, Avram Iancu instaurează o adevărată „republică românească". Așa cum consemnează Karl Marx **„acest ținut al minelor deveni centrul adevăratului război național".**

Respectarea adevărului istoric ne obligă ca, elogiind laturile pozitive ale mișcărilor revoluționare de la 1848 din Transilvania și Ungaria, să consemnăm, în același timp, limitele principiale și greșelile tactice ale acestora, care au avut consecințe dintre cele mai nefaste asupra desfășurării revoluției însăși, asupra intereselor maselor largi populare, conducînd, în ultimă instanță, la binecunoscutul eșec tragic al acestor mișcări revoluționare. Eroarea fundamentală pe care au comis-o atît revoluționarii unguri cît și cei români a fost aceea că, în loc să-și unească forțele în asaltul comun împotriva puterii absolutiste habsburgice, care-i asuprea deopotrivă, în loc să-și concentreze atacul împotriva reacțiunii imperiale, dușmanul principal și al unora și al altora, și de înfrîngerea căruia depindea satisfacerea revendicărilor lor sociale vitale, eliberarea lor națională, aceștia și-au închipuit că-și pot atinge țelurile revoluționare cu sprijinul împăratului de la Viena. În esență și unii și alții au căzut pradă manevrelor diversioniste ale Curții imperiale, jocului subtil practicat de aceasta, pe baza vechiului dicton **„divide et impera".** Urmărind învrăjbirea celor două popoare, atîțarea unuia împotriva celuilalt, în scopul de a atenua forța de șoc a revoluției ce începuse să-și ridice vîlvătăile în această parte a imperiului, de a cîștiga timp în vederea pregătirii contrarevoluției, împăratul a prins și pe unii și pe alții în mreaja unor promisiuni înșelătoare.

Imperiul habsburgic s-a grăbit să-și dea adeziunea la ideea alipirii Transilvaniei la Ungaria, știind că, pe această cale, va stîrni nemulțumirea poporului român, va provoca sciziune între mișcările revoluționare ale celor două națiuni.

Unele cercuri politice progresiste maghiare și-au dat seama de consecințele grave care puteau decurge din unirea forțată a Transilvaniei cu Ungaria și au atras atenția asupra greșelii de a persevera pe acest drum. Însăși gazeta revoluționarilor maghiari, intitulată simbolic „Cincisprezece martie" — data declanșării revoluției din Pesta — scria în acele zile: **„În Transilvania, două puteri au să hotărască asupra soartei uniunii: dieta și poporul român. Dieta nu reprezintă decît cîteva sute de oameni; românimea înseamnă Transilvania întreagă. Uniunea Transilvaniei cu Ungaria, fără consimțămîntul românilor, e un lucru de care nici să nu ne apucăm".**

Aceeași gazetă trăgea semnalul de alarmă asupra pericolului ca revoluționarii să se lase înșelați de promisiunile și manevrele Curții habsburgice, de primejdia de a-i confunda pe dușmani cu prietenii și pe prieteni cu dușmanii. **„Cauza ne este comună** — se spune într-un articol al acestei publicații — **de asemenea și dușmanul e comun: tirania birocratică austriacă. Împotriva acesteia trebuie să ne unim maghiari, croați, sîrbi, români. Numai astfel putem dobîndi și păstra independența, libertatea patriei. Să nu ascultăm de cei care ne ațîță unul împotriva celuilalt. Fraților, să ne unim!"** (Aplauze puternice, prelungite; urale).

Trebuie spus că și o parte din revoluționarii români ardeleni și-au pus nădejdea în împăratul de la Viena, care promovînd o politică duplicitară, promitea acestora sprijin în împiedicarea alipirii Transilvaniei la Ungaria. Manevrînd în acest fel, Curtea imperială a reușit să evite înfruntarea trupelor austriece cu armata țărănească a lui Avram Iancu, putîndu-și concentra astfel forța de atac împotriva armatelor maghiare. Din rîndul revoluționarilor români s-au ridicat numeroase glasuri care au avertizat asupra primejdiei deosebite pe care o prezenta învrăjbirea națională dintre unguri și români și pierderea din vedere a faptului că dușmanul principal, împotriva căruia trebuiau orientate forțele revoluționare, era imperiul habsburgic.

„Fraților români — spunea revoluționarul pașoptist Cezar Boliac — **pătrundeți-vă odată de acest adevăr; astăzi nu sînt luptele între cutare și cutare nație, între cutare și cutare împărat; astăzi este o singură luptă în toată Europa: este lupta între libertate și tiranie, între popoare și dinastie. Dinastiile își dau mîna din toate părțile spre a-și propti tronurile ce se surpă și toată speranța ce le-a mai rămas este neînțelegerea și învrăjbirea popoarelor între dînsele".**

Din păcate, cu toate intervențiile clarvăzătoare ale unor personalități lucide din ambele părți, nici conducătorii revoluției maghiare și nici cei ai revoluției românești nu au reușit să înțeleagă, la timpul potrivit, politica de învrăjbire dusă de reacțiunea habsburgică. Astfel se face că, în toamna anului 1848, după ce și-a încheiat pregătirile, Curtea imperială de la Viena a trecut la reprimarea sîngeroasă atît a revoluției ungare, cît și a celei române din Transilvania. Imperiul habsburgic își trimite trupele în Ardeal, hotărît să reducă la tăcere poporul, cu ajutorul forței. Pătrunzînd în Transilvania, trupele imperiale reușesc să ocupe țara, cu excepția zonei Munților Apuseni, apărată de Avram Iancu și a ținutului secuiesc, unde conducea acțiunile de rezistență revoluționarul secui Gabor Aron. Cînd, la începutul lunii decembrie 1848, guvernul revoluționar din Pesta trimite în Transilvania armata comandată de generalul polonez Bem, împăratul Franz Joseph apelează la ajutorul țarului Rusiei. Imperiul țarist însuși era îngrijorat de valul mișcărilor sociale înnoitoare care se apropiau vertiginos de granițele sale, de mișcarea revoluționară ce se intensifica în propria-i țară. Pe baza intereselor comune, cele două mari imperii absolutiste — de fapt cele mai reacționare forțe din Europa de atunci — și-au dat mîna, ajutîndu-se să-și prelungească dominația asupra popoarelor, să salveze pentru încă o perioadă de timp orînduirea feudală condamnată de istorie, să frîneze, de fapt, însuși procesul dezvoltării progresiste a societății omenești în această parte a Europei.

Abia în fața acestei situații, revoluționarii români și maghiari și-au dat seama de greșelile comise și de necesitatea imperioasă de a se alia în lupta împotriva dușmanului comun. Revoluționarul pașoptist Nicolae Bălcescu a venit special în Transilvania pentru a contribui la unirea pașoptiștilor români și maghiari, la pecetluirea alianței lor de luptă. După cum se cunoaște, s-a și ajuns la realizarea unei înțelegeri româno-maghiare, semnate la Seghedin, în care se consemna că cele două națiuni **„sînt destinate prin poziția lor topografică, prin asemănarea intereselor lor, și, mai ales, prin primejdia de care sînt amenințate, să se ajute reciproc și să lupte sub același drapel pentru apărarea libertății".** (Aplauze puternice, prelungite). De asemenea, prin mijlocirea lui Nicolae Bălcescu se realizează o înțelegere între guvernul revoluționar maghiar și Avram Iancu cu privire la încetarea oricăror lupte armate între maghiari și români. Din păcate, toate aceste înțelegeri au fost realizate prea tîrziu și n-au mai putut asigura desfășurarea cu succes a revoluției, n-au mai putut împiedica înăbușirea ei sîngeroasă de către forțele habsburgice și țariste.

Înfrîngerea revoluției a oferit profunde învățăminte luptătorilor români și unguri. Trăgînd concluzii din experiența istorică, Nicolae Bălcescu spunea: **„Astăzi este învederat pentru tot românul cu minte și cu inimă că libertatea naționalităților nu poate veni de la curțile împărătești și din mila împilatorilor și a despoților, ci numai dintr-o unire strînsă între toți românii și dintr-o ridicare a tuturor împreună și în solidaritate cu toate popoarele împilate".** La rîndul lor, unii conducători revoluționari maghiari aveau să recunoască greșelile săvîrșite în revoluția de la 1848, prin ignorarea drepturilor naționale ale poporului român și ale altor popoare. Revoluționarul ungur Bertalan Szemere, fost ministru în guvernul de la Pesta, scria: **„Noi n-am ținut seamă că și la alte popoare din Ungaria s-a dezvoltat cu deosebită putere ideea națională. Noi am crezut că nu e decît un zgomot artificial, ceea ce de fapt era tunetul cerului".**

Opinia publică europeană a timpului a comentat cu admirație și stimă dîrzenia revoluționară și înaltul spirit de sacrificiu al pașoptiștilor, subliniind că revoluția din Ardeal a fost una dintre cele mai grele, mai îndelungate și mai dramatice din cîte a cunoscut continentul nostru în furtunosul an 1848. Revoluția din Ardeal, ca și cele din Moldova și Muntenia au făcut cunoscut lumii marea sete de libertate și de neatîrnare a poporului român, voința sa de neînfrînt de a scutura jugul asupririi sociale și al dominației străine, de a-și făuri o viață liberă și demnă, de a participa, alături de celelalte națiuni, la dezvoltarea civilizației umane. Luptele revoluționare de la 1848 au afirmat dreptul sacru al poporului român la existență de-sine-stătătoare, precum și hotărîrea sa de a merge în pas cu ideile avansate ale epocii, de a înainta neabătut pe calea democrației și progresului (Aplauze puternice, se scandează **„Ceaușescu și poporul").**

După cum se știe, tot în acel an apărea marea Cartă a comunismului scrisă de Marx și Engels, „Manifestul Comunist", care chema poporele la luptă pentru o societate nouă. Astfel, revoluția de acum cinci pătrimi de veac, poate fi considerată o expresie grăitoare a frămîntărilor pe care le-au înțeles și prevestit clasicii marxismului, a începutului transformărilor revoluționare care aveau să ducă la victoria socialismului în multe țări din Europa. (Aplauze puternice, prelungite). Ideile atotbiruitoare ale lui Marx și Engels s-au răspîndit pe toate continentele, și, după victoria Marii Revoluții din Octombrie, a revoluției socialiste dintr-un șir de state europene, ele au triumfat și în alte țări din Asia și America Latină. Astăzi, tot mai multe popoare își afirmă hotărîrea de a edifica societatea socialistă. (Aplauze puternice, urale).

Acum, cînd aniversăm memorabilele evenimente revoluționare de la 1848 putem afirma, pe bună dreptate, că nimic nu a putut opri popoarele, clasa muncitoare — care se afirma în acei ani ca purtătoare a năzuințelor spre o viață mai bună, spre dreptate socială și națională — de a merge din victorie în victorie. Toate piedicile, represiunea, teroarea nu au putut împiedica dezvoltarea mișcării revoluționare, transformarea ideilor comuniste într-o mare forță a progresului și civilizației contemporane. (Aplauze puternice; se scandează „Ceaușescu-P.C.R.").

Privind harta Europei de astăzi, putem constata marile schimbări ce s-au produs în acești 125 de ani. Imperiile care s-au pus atunci de-a curmezișul luptei revoluționare a popoarelor pentru dreptate socială și națională, au dispărut. Pe ruinele lor s-au înălțat state independente, puternice state socialiste, care acționează unite pentru a înfăptui orînduirea nouă — orînduirea socialistă și comunistă. (Aplauze puternice; se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.").

Istoria ne învață că atunci cînd popoarele înțeleg să acționeze cu fermitate, cînd sînt unite, nu există forță în lume în stare să împiedice mersul lor înainte. Este bine să repetăm aceste învățăminte astăzi, cînd mai sînt popoare ce gem sub robia colonială, care luptă pentru independență, pentru constituirea în state naționale.

Învățămintele evenimentelor de la 1848 atestă cu putere faptul că formarea națiunilor, a statelor naționale este un proces legic, ireversibil, că nu există forță în lume care să poată împiedica acest proces, să poată înfrînge voința popoarelor de a trăi libere și independente. (Aplauze puternice).

După cum se știe, deși înăbușită în sînge, lupta revoluționară a poporului român a continuat cu vigoare. La numai 11 ani de la revoluția de la 1848 s-a înfăptuit unirea Moldovei cu Muntenia. La trei decenii de la revoluție, Principatele Unite și-au cucerit, prin luptă, independența națională de stat.

La sfîrșitul primului război mondial a avut loc Marea Revoluție Socialistă din Octombrie care a îngropat sub ruine imperiul țarist și a dat naștere primului stat al muncitorilor și țăranilor din lume, deschizînd o eră nouă în istoria omenirii, era socialismului și comunismului. (Aplauze puternice, prelungite). Sub loviturile puternice ale luptei revoluționare de eliberare socială și națională, sub influența Revoluției Socialiste din Octombrie s-a prăbușit și Imperiul habsburgic. Pe ruinele lui s-au creat multe state naționale, care au asigurat o nouă viață popoarelor ce fuseseră subjugate de acest imperiu. (Aplauze puternice, prelungite). În aceste împrejurări istorice, prin voința și lupta maselor populare din întreaga țară s-a înfăptuit și idealul secular al poporului nostru — crearea statului național român unitar. (Aplauze puternice; urale; se scandează — „Ceaușescu-P.C.R.").

Odată cu dezvoltarea forțelor de producție și a noilor relații de producție în țările românești, cu pătrunderea viguroasă pe arena social-politică a clasei muncitoare — forța cea mai înaintată a societății — lupta pentru înfăptuirea idealurilor de eliberare socială și națională a poporului român a fost ridicată pe o treaptă superioară. Organizîndu-și, cu 80 de ani în urmă, partidul politic revoluționar, proletariatul a înscris pe steagul său de luptă împlinirea idealurilor și aspirațiilor celor mai avansate ale maselor populare. Mai tîrziu a fost creat Partidul Comunist Român, care a marcat intrarea într-un stadiu nou, avansat a luptei revoluționare din România. Sub conducerea comuniștilor, poporul român a cucerit victoria în lupta împotriva orînduirii burghezo-moșierești, împotriva fascismului și războiului. Victoria insurecției naționale antifasciste armate a deschis drumul eliberării pentru totdeauna a maselor populare de exploatare și asuprire, al cuceririi depline a independenței naționale, a creat condiții ca poporul, stăpîn pe destinele sale, să-și făurească — așa cum dorește — o viață liberă, independentă și fericită. (Aplauze puternice, prelungite).

Mărețe sînt înfăptuirile poporului român în anii construcției socialiste! Întreaga țară a fost transformată din temelii. Nu există județ — s-ar putea spune nu există oraș sau comună — unde să nu se vadă înfăptuirile societății socialiste, unde să nu clocotească munca creatoare a minunatului nostru popor, care, sub conducerea partidului comunist, edifică cea mai înaintată societate din lume — societatea socialistă și comunistă. (Vii aplauze; urale; se scandează **„Ceaușescu și poporul").**

Au fost lichidate definitiv clasele exploatatoare. Astăzi clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, celelalte categorii sociale, muncesc, în strînsă unitate și frăție, pentru a-și făuri noul destin în mod liber și conștient. Putem spune că aspirațiile de acum 125 de ani nu numai că au fost îndeplinite, dar comuniștii, forțele revoluționare, poporul le-au ridicat pe o treaptă mult mai înaltă. Aceasta privește atît felul de muncă din societatea noastră — muncă liberă, despovărată pentru totdeauna de exploatare — modul de împărțire a veniturilor, — bazat pe egalitate și echitate — cît și relațiile noi de convețuire și întrajutorare tovărășească a cetățenilor societății noastre socialiste. (Aplauze puternice; urale; Se scandează **„Ceaușescu și poporul")** Prin munca unită a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a fost creată o societate nouă, a dreptății și echității sociale, a muncii libere, în care totul este pus în slujba omului, a bunăstării, demnității și fericirii sale. **(Aplauze puternice: se scandează: „Ceaușescu-luptător pentru pace și popor").**

Revoluționarii de la 1848 cereau deplina egalitate între națiuni și naționalități, participarea egală la toate sarcinile, beneficierea de toate drepturile. Putem spune, astăzi, că una din marile victorii istorice ale orînduirii noastre socialiste este înfăptuirea, pe baza politicii naționale marxist-leniniste a partidului nostru comunist, a deplinei egalități în drepturi a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, cimentarea unității și colaborării frățești între români, maghiari, germani, secui, sîrbi și alte naționalități, în lupta pentru înflorirea României socialiste. (Aplauze puternice, urale; se scandează: **„Ceaușescu — P. C. R.", „Ceaușescu și poporul").**

În întreaga politică de edificare a noii societăți, partidul și statul țin seama de faptul că pe unele meleaguri ale patriei noastre, alături de români s-au așezat de-a lungul veacurilor, unguri, germani, secui, sîrbi și alte naționalități, că tot ce s-a creat în decursul timpului pe aceste meleaguri este rodul muncii lor comune, că toate victoriile obținute împotriva exploatatorilor și asupritorilor au fost rezultatul luptei lor unite. Lichidînd cauzele care generau animozitate, neîncredere și învrăjbire între oamenii muncii de diferite naționalități, combătînd și lichidînd vechea politică a claselor exploatatoare care urmăreau atîțarea naționalismului și șovinismului, partidul și statul nostru au creat condiții economice și sociale pentru manifestarea plenară în cîmpul vieții sociale a fiecărui cetățean, fără deosebire de naționalitate, pentru participarea tuturor, cu drepturi egale, la întreaga viață publică, la conducerea societății. (Aplauze puternice, prelungite; urale, se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.").

Astăzi naționalitățile conlocuitoare sînt reprezentate în toate organismele vieții sociale, inclusiv în forurile supreme ale țării: în consiliile populare județene, orășenești și comunale sînt circa 16 000 deputați maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități, iar în Marea Adunare Națională — 62. Naționalitățile conlocuitoare au posibilitatea de a învăța în limba maternă în 1 397 unități de învățămînt preșcolar, în circa 2 000 școli generale și licee. În institutele de învățămînt superior învață circa 12 500 de studenți maghiari, germani și de alte naționalități, reprezentînd circa 8,5 la sută din numărul total al studenților. Naționalitățile conlocuitoare dispun de 19 ziare, 37 de reviste, 12 instituții artistice profesioniste și alte importante mijloace de cultură și informare în limba proprie. Ca rezultat al politicii naționale marxist-leniniste a partidului, care a lichidat pentru totdeauna orice fel de discriminare și inegalitate, orice formă de asuprire națională, s-a dezvoltat conștiința unității depline interese a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Vom face totul și în viitor pentru cimentarea frăției dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, combătînd cu hotărîre orice manifestări tributare concepțiilor înapoiate ale trecutului, orice reziduuri ale naționalismului și șovinismului promovate odinioară de clasele exploatatoare. Vom face totul pentru întărirea unității în lupta comună pentru socialism și comunism! (Aplauze puternice; urale). Să nu uităm niciodată învățămintele istoriei, care arată că numai în strînsă unitate, muncind și luptînd cot la cot, oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, își pot făuri viața în mod conștient, liber, așa cum o doresc. Vremurile s-au schimbat în interesul și spre binele popoarelor. Aici, în această parte a Europei, unde își exercita dominația Imperiul habsburgic, există astăzi state socialiste vecine și prietene, între care nu mai sînt motive de animozități și vrajbă, ale căror popoare pășesc umăr la umăr, în strînsă unitate, pe calea edificării socialismului și comunismului. (Aplauze puternice, prelungite; urale).

Stimați tovarăși și prieteni,

Pe întreg cuprinsul patriei se desfășoară, în prezent, o amplă activitate creatoare pentru înfăptuirea programului edificării societății socialiste multilateral dezvoltate elaborat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională a partidului. Toți cetățenii muncesc cu elan pentru îndeplinirea angajamentelor privind realizarea planului cincinal înainte de termen, pentru accelerarea dezvoltării economico-sociale a patriei și ridicarea mai rapidă a nivelului de trai, material și cultural, al poporului. Depășirea prevederilor de plan pe primii doi ani ai cincinalului, precum și pe primele 4 luni ale acestui an demonstrează realismul obiectivelor stabilite de Congresul al X-lea și de Conferința Națională, precum și hotărîrea nestrămutată a clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității de a face totul pentru traducerea în viață a acestui minunat program, pentru înfăptuirea politicii interne și externe a Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice, prelungite).

Am ascultat cu multă bucurie cele spuse aici de primul secretar, de ceilalți tovarăși care au luat cuvîntul cu privire la realizările obținute de județul Alba în înfăptuirea sarcinilor planului cincinal, la faptul că și oamenii muncii din Alba s-au raliat chemării oamenilor muncii din Capitală, fiind hotărîți să facă totul pentru îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal. (Aplauze puternice; urale).

Fără îndoială, avem rezultate minunate în toate domeniile vieții economico-sociale, știm însă, totodată, că mai avem mult de făcut pentru a realiza pe pămîntul României acea societate care să asigure tuturor locuitorilor, cele mai bune condiții de viață materială și spirituală. Am învins multe greutăți, mai avem însă mult de făcut pentru a ajunge la acel nivel de dezvoltare a industriei și agriculturii care să poată asigura din belșug tuturor cetățenilor patriei tot ceea ce au nevoie. Dar mergem — aș putea spune zi de zi — pe acest drum! Obținem succese în această direcție zi de zi, ceas de ceas! Sîntem convinși că stă în puterea noastră ca, sub conducerea partidului comunist, în strînsă unitate, să realizăm acest minunat obiectiv care se numește societatea comunistă. (Aplauze puternice; urale. Se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.").

Cunosc eroismul cu care și oamenii muncii din Alba, ca întregul nostru popor, muncesc pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru realizarea acestor obiective minunate. De aceea, aș dori ca, la această mare adunare, să adresez tuturor oamenilor muncii din Alba cele mai calde felicitări pentru minunatele rezultate pe care le-au obținut pînă acum în activitatea lor. (Aplauze puternice; urale. Se scandează: „Ceaușescu și poporul"). Este de înțeles că, atunci cînd mă refer la rezultatele pe care le-ați obținut, am în vedere și munca depusă de organizațiile de partid. Deci, felicitările adresate oamenilor muncii se referă, deopotrivă, și la organizațiile de partid, la comuniștii care acționează în strînsă unitate cu oamenii muncii. (Aplauze puternice; urale. Se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.").

Dragi tovarăși și prieteni,

Învățămintele istoriei, în general, ne arată că multe înfrîngeri ar fi putut fi evitate, multe victorii s-ar fi putut obține — și unele mult mai devreme — dacă masele populare ar fi avut în lupta lor o linie politică clară, un conducător care să le organizeze și să le îndrume. Dacă poporul român a putut obține victoria împotriva claselor asupritoare și edifica cu succes societatea socialistă, aceasta se datorește faptului că am avut și avem un conducător cu o linie politică clară, marxist-leninistă, care se călăuzește neabătut de legile obiective ale dezvoltării sociale și le aplică la condițiile concrete din țara noastră, care acționează în concordanță cu interesele vitale ale maselor largi populare, ale întregului popor. Acest conducător este partidul nostru comunist — sînge din sîngele clasei muncitoare, al poporului! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung: „Ceaușescu-P.C.R.").

Iată de ce, sîntem siguri de victorie în înfăptuirea programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate! În acest scop partidul nostru va uni toate forțele creatoare ale națiunii. Vom face totul pentru a întări continuu partidul, unitatea sa, forța sa, pentru ca să ne poată conduce din victorie în victorie, spre societatea socialistă multilateral dezvoltată, spre comunism. (Aplauze puternice, prelungite; urale; se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.").

Aici, pe Cîmpia Libertății, așa cum spuneau revoluționarii de acum cinci pătrimi de veac, „dăm de știre tuturor" că poporul român este ferm angajat, ca în strînsă unitate — români, maghiari, germani și alte naționalități, să-și făurească viața și destinul, liber și independent să edifice comunismul! (Aplauze puternice, prelungite; urale).

Dăm, de asemenea, de știre că, acționînd pentru edificarea cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României, a comunismului, poporul nostru își aduce totodată contribuția la creșterea forțelor socialismului, la sporirea influenței și prestigiului lor în lume, va milita ferm pentru întărirea prieteniei și colaborării cu toate statele socialiste, pe temelia principiilor egalității și respectului reciproc, întrajutorării tovărășești, a marxism-leninismului, în spiritul solidarității în lupta comună. (Aplauze puternice, prelungite; urale).

Sîntem hotărîți să acționăm pentru afirmarea cu tot mai multă putere a raporturilor de tip nou dintre țările socialiste, fiind convinși că aceasta are o mare însemnătate pentru ilustrarea concretă, convingătoare, a superiorității socialismului, pentru convingerea popoarelor că socialismul și numai socialismul este calea ce asigură lichidarea definitivă a inegalității sociale și naționale, instaurarea unei lumi mai drepte și mai bune în care națiunile și popoarele să conlucreze pașnic pentru propășirea fiecăreia în parte, pentru înflorirea generală a civilizației umane (Aplauze puternice; urale puternice).

De aici, de unde a răsunat puternic glasul poporului care lupta pentru independență națională, asigurăm mișcările de eliberare națională, popoarele care mai gem sub jugul sclaviei coloniale, că vom face totul pentru întărirea prieteniei și solidarității cu ele, că le vom acorda întregul nostru sprijin spre a-și cuceri independența deplină și făuri o viață demnă, liberă, independentă, așa cum doresc! (Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceaușescu — luptător, pentru pace și popor").

La această mare adunare populară de pe Cîmpia Libertății afirmăm hotărîrea fermă a României socialiste de a dezvolta relații de colaborare multilaterală cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, în spiritul principiilor coexistenței pașnice, de a participa activ la diviziunea internațională a muncii, la schimbul mondial de valori, punînd la baza colaborării cu toate națiunile principiile egalității depline în drepturi, respectul suveranității și independenței naționale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc, renunțarea la forță și amenințarea cu forța în soluționarea problemelor internaționale. (Aplauze puternice, prelungite; urale).

Împreună cu toate țările iubitoare de pace milităm neobosit pentru instaurarea în viața internațională a unui climat de încredere și colaborare fructuoasă între națiuni. Vom contribui tot mai activ la dezvoltarea cursului nou care se afirmă în lume, la soluționarea tuturor diferendurilor dintre state pe calea tratativelor. Considerăm că o importanță hotărîtoare pentru consolidarea securității și păcii, pentru rezolvarea problemelor spinoase actuale, în conformitate cu interesele fiecărei națiuni, are participarea activă a tuturor statelor, fie ele mari, mijlocii sau mici, la întreaga viață internațională. Avem ferma convingere că nici o problemă nu poate fi soluționată în interesul tuturor popoarelor, al păcii internaționale, fără o participare activă la găsirea celor mai potrivite soluții a tuturor națiunilor lumii (Aplauze puternice)

A sosit timpul ca pe continentul european, — unde au avut loc atîtea războaie, unde popoarele au avut atîta de suferit ca urmare a politicii de dominație și război, — să instaurăm relații noi, care să asigure fiecărui stat, fiecărui popor posibilitatea de a-și concentra eforturile spre dezvoltarea economico-socială de sine stătătoare, în concordanță cu năzuințele sale. Considerăm că sînt create condiții pentru convocarea în vara acestui an a conferinței general-europene, care să așeze relațiile dintre state pe principii noi. România este hotărîtă ca așa cum a participat la reuniunea pregătitoare de la Helsinki, să participe activ și la conferința general-europeană pentru adoptarea de hotărîri și măsuri concrete, în concordanță cu cerințele și năzuințele tuturor popoarelor de pe continent. Să facem din continentul european un continent al colaborării și păcii! (Aplauze puternice prelungite, urale). De pe Cîmpia Libertății doresc să afirm încă o dată că realizarea năzuințelor de securitate stă în puterea popoarelor, că pentru a realiza o Europă a păcii și colaborării, o lume a păcii și colaborării, este necesar ca toate popoarele, toate forțele democratice și progresiste, să-și unească eforturile. Depinde de ele, stă în puterea lor să realizeze o lume nouă! Sîntem convinși că popoarele vor înfăptui această măreață năzuință! (Aplauze puternice, urale).

Ne pronunțăm cu fermitate pentru înfăptuirea unor măsuri concrete de dezarmare și dezangajare militară. Este necesar ca uriașele mijloace, sutele de miliarde de dolari cheltuite pentru distrugere, să fie puse în slujba progresului, a bunăstării și fericirii omului. România va acționa cu toată fermitatea pentru înfăptuirea în practică a unor măsuri concrete de dezangajare și dezarmare în Europa și în lume, pentru dezarmarea generală, și în primul rînd, pentru scoatera în afara legii a armelor nucleare, a tuturor armelor de distrugere în masă. (Aplauze puternice).

Pentru a obține pași noi pe calea destinderii și colaborării este necesar să se lichideze orice surse de încordare, să se pună capăt oricăror conflicte, să se asigure găsirea de soluții politice, pașnice, pentru rezolvarea problemelor litigioase dintre state. Apreciem că trebuie să se acționeze cu fermitate pentru înfăptuirea acordurilor de la Paris în ce privește Indochina. Considerăm necesar să se acționeze pentru soluționarea conflictului din Orientul Apropiat, în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate din 1967, să se ajungă la retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate, la asigurarea independenței fiecărui stat din această zonă, la rezolvarea problemei populației palestiniene, astfel încît să-i asigure condițiuni de viață liberă, în concordanță cu interesele și dorințele sale.

Ca detașament activ al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Partidul Comunist Român militează cu fermitate pentru întărirea colaborării și solidarității cu partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste și social-democrate, cu forțele revoluționare, democratice, cu mișcările de eliberare națională, cu forțele progresiste de pretutindeni, aducîndu-și contribuția la cauza unității și coeziunii marelui front mondial antiimperialist. Considerăm că este necesar mai mult ca oricînd, să se facă totul pentru unirea acestor forțe, în vederea continuării cursului destinderii și colaborării în lume. În acest spirit România, Partidul Comunist Român sînt hotărîte să-și aducă și în viitor contribuția la lupta generală a popoarelor pentru o viață mai bună, pentru o lume a colaborării și păcii. (Aplauze puternice, urale. Se scandează: „Ceaușescu-P.C.R.").

Dragi tovarăși și prieteni,

Acum, la această adunare solemnă, cînd cinstim momente istorice epocale, cea mai înaltă prețuire pe care o putem da înaintașilor noștri, acelora care s-au jertfit, care și-au dat viața pentru ca poporul nostru să trăiască liber, să-și făurească destinele așa cum dorește, este, de a ne lua angajamentul solemn că vom acționa în strînsă unitate, sub conducerea partidului nostru comunist, pentru înfăptuirea neabătută a programului elaborat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională, pentru bunăstarea și fericirea națiunii noastre socialiste, pentru socialism și comunism pe pămîntul României (Urale îndelungate; se scandează: **„Ceaușescu și poporul")**

Doresc, în încheiere, să vă urez dumneavoastră, tuturor oamenilor muncii din județul Alba, noi și noi succese în întreaga activitate, multă sănătate și fericire **(Aplauze puternice, prelungite; se scandează: „Ceaușescu P.C.R.", „Ceaușescu și poporul")**

Trăiască Partidul Comunist Român — forța politică conducătoare a întregului nostru popor spre o viață mai bună, liberă, independentă, spre comunism! **(Aplauze puternice, urale).**

Trăiască minunatul nostru popor, constructor al socialismului, căruia îi dorim viață veșnică, liberă și independentă! **(Aplauze puternice, urale)**

Trăiască colaborarea între toate țările socialiste, între partidele comuniste și muncitorești, între toate forțele antiimperialiste! **(Aplauze puternice, urale)**

Trăiască colaborarea între toate națiunile lumii! Trăiască pacea între popoare! **(Aplauze puternice, prelungite; răsună urale îndelungate; întreaga adunare ovaționează minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu).**

ADUNAREA POPULARĂ DE LA BLAJ CONSACRATĂ REVOLUŢIEI DE LA 1848

Cîmpia Libertăţii — din patru zări ne-adună...

Marea Adunare de la Blaj se încheie printr-un grandios spectacol muzical-coregrafic evocator al revoluţiei de la 1848 din Transilvania, al evenimentelor cruciale din ultimii 125 de ani înscrise în istoria patriei noastre.

În aşteptarea emoţionantului dialog cu istoria, mulţimea de oameni trăieşte încă intensitatea puternică a clipelor înălţătoare pe care le-a declanşat memorabila cuvîntare rostită de secretarul general al partidului pe Cîmpia Libertăţii de la Blaj — fierbinte omagiu adus revoluţionarilor paşoptişti. Din zeci de mii de piepturi se aud cuvintele atît de puternic intrate în conştiinţa întregii noastre naţiuni: — „Ceaşescu-P.C.R.!" — „Ceaşescu şi poporul!".

Pe acest fond al entuziasmului general, mărturie vie a legăturilor de granit dintre partid şi mase, dintre popor şi conducătorul său, se fac auzite primele acorduri ale cîntecului „Tricolorul" de Ciprian Porumbescu, în timp ce vocile crainicilor sintetizează în stihuri solemne bucuria fără margini manifestată de participanţii la această istorică întîlnire cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu:

Cu gîndul vultur către largul zării,
Cu glas de jar, cu sufletu-nflorit,
Iubit conducător, toţi fiii ţării
Vă spun din inimă: Bine-aţi venit!
Iubit conducător, bine-aţi venit! —

repetă mulţimea.

Coborînd parcă de pe culmile domoale ale Apusenilor, de la Cîmpeni şi Abrud, pe terenul în care îşi face apariţia 300 de tulnicărese care alcătuiesc o adevărată cortină vie în faţa „scenei naturale". Sunetele prelungi şi grave ale tulnicelor înfioară văile, şesurile şi satele, reconstituind apelul tribunilor şi al revoluţionarilor adresat la 1848 iobagilor din Transilvania. Odată cu glasul tulnicelor străbat peste marea cîmpie vocile crainicilor:

E ţara-n sărbătoare! Cîmpia Libertăţii / Din patru zări ne-adună, în cîntec să slăvim / Pe căuzaşii mîndri-ai frăţiei şi dreptăţii / Ce ne lăsară zestre exemplul lor sublim.

Versurile acestea simple evocă aidoma momentele de mare tensiune din preajma revoluţiei, cînd, spre Blaj, porneau călări sau pe jos grupuri, cete, convoaie de ţărani de pe Tîrnave şi din Apuseni, din Maramureş şi de pe Someş, de la Zalău şi Năsăud, din Făgăraş şi Ţara Bîrsei, cu steaguri tricolore în mîini şi cu nădejdea izbăvirii de iobăgie în inimi, demonstrînd lumii că românii sînt o naţiune puternică, de-sine-stătătoare, cu dreptul la o viaţă liberă şi independentă.

Întreaga mişcare a maselor de la 1848, către Blaj, este simbolic reprezentată acum de grupurile numeroase de tineri şi vîrstnici din Lancrăm, fluierasi din Şugag şi Alba, de formaţiuni de dansuri populare din Muntenia şi Moldova, acestea din urmă semnificînd participarea revoluţionarilor de la 1848 din Ţările Române, la lupta fraţilor lor din Transilvania.

Poporul — milioane unite într-o fiinţă / Aduce flori de faptă şi foc de conştiinţă / La bronzul celor care luptară-n '48 — dezvoltă crainicul nobila idee a unirii forţelor în revoluţie, iar ca o ilustrare scenică, sportivii înscriu cu trupurile lor, pe Cîmpia Libertăţii, două cifre simbolice: „1848" şi „125".

În versuri patetice, este omagiată apoi cifra aniversării:

O sută douăzeci şi cinci de ani!
Memoria / ni-i ţărîm generos ca
această cîmpie; / Ne-a învăţat
partidul să cinstim istoria. / Eroii,
pilda lor s-o păstrăm veşnic vie.

Corul răspunde prompt, ca într-un dialog, făcînd să răsune nemuritorul cîntec „Pui de lei".

În faţa mulţimii îşi face apoi apariţia grupul coregrafic „1848". Printr-o suită de tablouri, dansatorii evocă momente semnificative din activitatea şi lupta revoluţionarilor de acum 125 de ani.

Evocatoarele tablouri coregrafice sînt însoţite de versuri nu mai puţin mişcătoare despre înaintaşii revoluţionari:

Din munţi la mal de mări / În
noaptea-nstrăinării, /
Precum un vînt de zori / Răsună
glasul deşteptării.

Ideea este ilustrată muzical de cor, prin imnul profetic compus de Anton Pan pe versurile lui Andrei Mureşanu: „Deşteaptă-te române!"

În aceste clipe, crainicii rostesc a revoluţiei chemare, aşa cum s-a auzit în Blajul anului 1848: Libertate! Jos iobăgia! Republică să fie! Cinste! Democraţie! Demnitate!...

Un moment emoţionant îl constituie evocarea celor 24 revoluţionari, ale căror busturi au fost aşezate recent, pe marea cîmpie a Libertăţii. Ca o secvenţă de autentic teatru antic răsună vocea crainicului:

Bărbaţi de gînd, de spadă, de curaj / Din Iaşi, din Bucureşti, din Lugoj, din Islaz şi Blaj, iar corul vorbit rosteşte iar, fiecare nume:

Nicolae Bălcescu, Avram Iancu, Mihail Kogălniceanu, Alexandru Ioan Cuza, Vasile Alecsandri, Simion Bărnuţiu, Gheorghe Magheru, Andrei Mureşanu, Ion Heliade Rădulescu, Petru Maior, Inochentie Micu Clain, Gheorghe Şincai, Timotei Cipariu, Costache Negri, C. A. Rosetti, Papiu Ilarian, George Bariţ, Cezar Boliac, Şandor Petöfi, Stephan Ludwig Roth, Eftimie Murgu, Ion Ionescu de la Brad, Golescu Negru, Aron Pumnul.

După fiecare nume, o fată şi-un băiat purtînd buchete de flori se îndreaptă spre monumentul revoluţionarului evocat, aşezînd la piedestal florile recunoştinţei. Apoi în liniştea care învăluie Cîmpia, răsună cuvintele rostite de vizionarul Bărnuţiu, cel care electriza masele, cu 125 de ani în urmă:

. . . „Naţiunea română nici voieşte a domni peste alte naţiuni, nici nu va suferi a fi supusă altora, ci voieşte drept egal pentru toţi".

În sprijinul acestor idei, vin cuvintele rostite la 1848 de maghiari, în adunarea lor de la Buteşa: „Noi nu sîntem duşmanii nici unei naţiuni, dimpotrivă, îmbrăţişăm cu braţele noastre frăţeşti pe toţi compatrioţii noştri care vorbesc diferite graiuri şi sîntem doar duşmanii oamenilor vechii orînduiri". Iar mai apoi se fac auzite cuvintele spuse de Stephan Ludwig Roth: „Patria mumă a fost suficient de înzestrată pentru a putea hrăni aceste trei naţiuni la pieptul ei, şi ele toate trei au construit în interiorul ei şi au gospodărit în comun, iar înspre exterior au ţinut piept cu aceeaşi abnegaţie".

Se aude o doină cîntată de fluieraşii din Şugag. Apoi, semnale de goarnă anunţă sosirea moţilor călări, în frunte cu Iancu. Vin în trap uşor, formînd un careu în jurul mulţimii. Istoria de demult se redeşteaptă în Blajul contemporan. Corul cîntă marşul legendarului conducător. Erau 40 000 străbunii, rostesc acum crainicii. Aprigi ca muntele, aprigi ca vîntul / Şi-au stat în cîmpie neclintiţi ca gorunii / Să-i asculte Iancului Jurămîntul.

Spectacolul atinge unul din punctele culminante. În timp ce pe trei mari catarge se ridică flamuri tricolore, reînvie din pagini de istorie, figura lui Iancu rostind jurămîntul solemn:

Jur că voi susţine totdeauna naţiunea noastră română pe calea dreaptă şi legiuită şi o voi apăra cu toate puterile.

— Jurăm! — este răspunsul mulţimii de astăzi, acelaşi cu jurămîntul celor 40 000 de acum 125 de ani.

— Jur — se aude din nou vocea Iancului, că voi ţine şi voi apăra legea şi limba noastră română, precum şi libertatea egalitatea şi frăţietatea.

— Jurăm!

— Jur că pe aceste principii voi respecta toate naţiunile, poftind egală respectare de la dînsele: nu voi încerca să asupresc pe nimeni! Dar nici voi suferi să ne asuprească nimenea. Pe noi românii, ungurii şi saşii, firea ne-a aşezat într-o patrie ca împreună să asudăm cultivînd-o şi împreună să gustăm dulceaţa fructelor ei.

— Jurăm! răspund mulţimile prezente, asemeni înaintaşilor lor, jurămînt pe care poporul nostru, constructor al vieţii noi, îl respectă astăzi cu sfinţenie în întreaga sa activitate.

Momente înscrise cu litere de aur în paginile istoriei se succed apoi pe marea cîmpie, în secvenţe vii şi emoţionante, susţinute de dansatori şi coriştii.

Ideea paşoptistă a Unirii, care şi-a găsit împlinire în 1859, a trezit, în aceeaşi măsură, simţirile mulţimii adunate la Blaj. Hora Unirii, pe care grupuri de dansatori din Muntenia şi Moldova o realizează acum într-o admirabilă montare coregrafică, semnifică acest moment luminos al istoriei noastre.

Un inspirat tablou coregrafic evocă momentul 1877, anul dobîndirii independenţei prin lupte şi jertfe de sînge. Istoria noastră, a celor împilaţi de veacuri, capătă cu fiecare treaptă valenţe noi. Glasul crainicului marchează ascensiunea neamului nostru cu versuri inspirate.

E în urcare timpul. / se-aprind idei de jar / Idei socialiste, ce nu cunosc hotar, / Ca un triumfător preludiu / La veacul mare proletar.

În acest timp, pe teren îşi face apariţia un grup de sportivi care flutură, alături de drapelul tricolor, un mare steag roşu, pe care le îngemănează apoi în fruntea coloanei.

1918! An de răscruce, zile de cumpănă

Pe-aceste izbăvite meleaguri — spune poetul, / o mare de inimi, o mare de steaguri / Şi-un strigăt uriaş, fierbinte ca para:

— Noi vrem să ne unim cu ţara! — răspund puternic urmaşii celor care, cu o jumătate de veac în urmă, şi-au spus printr-un vers o dorinţă de veacuri.

Un grup de ţărani, reprezentanţi ai muntenilor şi moldovenilor, formează o uriaşă piramidă în vîrful căreia se desfăşoară tricolorul, odată cu repetarea invocaţiei:

„Noi vrem să ne unim cu ţara", în timp ce corul intonează cîntecul „Pe-al nostru steag". Cu acelaşi dangăt prelung, clopotele Blajului conferă clipelor prezente emoţia autentică a zilelor paşoptiste, femeile de la Abrud îşi împodobesc tulnicele cu eşarfe tricolore, întreagă această inspirată alegorie de epocă evocînd ideea unirii pe care crainicul o afirmă la marea sărbătoare:

Ne-am adunat ca unul, ne-am scris
o nouă soartă, / Unirea cea din inimi
e faptă şi pe hartă.

Hărţile în contururi ale Ţărilor Române, despărţite pînă acum în dreptul podiumurilor, sînt împinse spre centru, unde se unesc, în timp ce de jur împrejur se dezlănţuie o suită de dansuri populare, reprezentînd diferite zone ale ţării, în care sînt prezente jocul şi portul specifice românilor şi cele ale naţionalităţilor conlocuitoare. Apoi, dansatorii celor trei hore — munteni, moldoveni şi transilvănenii îşi poartă paşii într-o uriaşă Horă a unirii. Unit, poporul urcă necontenit treptele istoriei. Prin lupte proletare, cei ce muncesc dau noi împliniri năzuinţelor străbune. În timp ce corul intonează cîntecul „Partidului" de Vasile Popovici, vocea crainicului recită:

Dar dacă astăzi liberi / Sub soare
ne-am văzut / E pentru că partidul /
Pe lume s-a născut.

— Şi s-a născut Partidul nostru Comunist — lumină — recită crainicul, iar după el corul repetă:

1921. Răscruce de timp, răscruce de istorie!

Sub conducerea partidului, poporul a zdrobit lanţurile împilării, deschizînd, la 23 August 1944, o nouă eră în istoria României.

Momentul este ilustrat muzical prin cîntecul „Mîndră zi a libertăţii". Pe acest fundal muzical, pe teren îşi fac apariţia primele eşaloane ale grupului coregrafic „Muncă şi construcţie contemporane". În scene de mare ţinută artistică, dansatorii înfăţişează patria — Republica Socialistă România, cu bogăţiile, cu frumuseţile, cu hărnicia oamenilor ei.

Alte grupuri de dansatori ilustrează cu înalt simţămînt emoţional — partidul, rolul său conducător, în timp ce crainicul recită: azi, stăpîni pe-a noastră soartă / Făurim un nou destin / Socialismul făurim! / Viitorul comunist ne e ţelul cel mai drag / Către care noi, poporul, demn şi liber şi stăpîn / Strîns unit sub roşul steag / Ne îndreptăm cu pasul sigur / Cum ne-a învăţat Partidul nostru Comunist Român.

Corul intonează cîntecul „Glorios Partid".

Se aude din nou vocea crainicului:

Suit-am steagul muncii şi mîndriei /
Steag socialist, pe culme de Carpaţi /
Sînt piscuri mari de slavă ţării, / Al
IX-lea şi al X-lea Congres, / Ca viitorul să ne fie demn, / Ca patria să
fie mai bogată, / Mai dîrzi şi mai uniţi ca niciodată / Păşim pe drumul
larg de noi ales...

Înaintăm pe-a vremii magistrală / Călăuziţi de Conferinţa Naţională.

Prin ample tablouri coregrafice, înfăţişînd scene de viaţă, de muncă, de bucurie, interpreţii fac legămînt, în faţa conducătorului partidului şi al ţării, să înfăptuiască programul partidului, pentru edificarea societăţii socialiste multilateral dezvoltate — idealul nostru, al tuturor, aşa cum odinioară, participanţii la Adunarea de la Blaj se angajau, în faţa lui Avram Iancu, să lupte din toate simţirile pentru schimbarea relaţiilor sociale, emancipare naţională şi unificare politică, pentru marile probleme cardinale înscrise în programul revoluţiei.

Hotărîrile Conferinţei Naţionale / Legi să ne fie pe-a vieţii cale! — rosteşte crainicul.

— Ne angajăm! — răspund într-un singur glas participanţii la marea adunare.

Dialogul, izvorît din înaltele simţiri ale epocii comuniste continuă.

— Prinşi în al întrecerilor foc, / Vom îndeplini cincinalul înainte de soroc —

— Ne angajăm!

— Vom da-ntrupare vie / Chemării ce străbate / Întreaga Românie: Muncă, echitate, omenie!

— Ne angajăm.

În acest moment sărbătoresc, pe Cîmpia Libertăţii se repetă un nou jurămînt — al cărui conţinut şi putere mobilizatoare ridică întregul popor la munca nobilă pentru făurirea, pe pămîntul patriei noastre, a viitorului de aur al omenirii — comunismul. O dată cu acest legămînt, este transmis mesajul de solidaritate al partidului şi poporului nostru spre cele patru zări ale lumii, partidelor frăţeşti, popoarelor ce luptă sub steag de Libertate.

În marea Cîmpie aşezată la confluenţa de rîuri şi de istorie, se aude iarăşi vocea crainicului — slăvind partidul, patria, conducătorul.

— Ceaşescu şi poporul — răspunde mulţimea.

— Dăm glas şi noi maghiarii, / Că-n rînd cu întreg poporul / Întreaga noastră viaţă / Urmăm conducătorul!

— Partidul, Ceaşescu şi poporul — răspunde mulţimea.

— Şi glas german răsună / În rînd cu-ntreg poporul / În patria străbună, / Cu toţi împreună / Urmăm conducătorul.

Acelaşi puternic refren — din zeci de mii de glasuri:

— Partidul, Ceaşescu şi poporul!

Cîmpia, măreaţa Cîmpie freamătă, pare o mare tălăzuită, mulţimea trăieşte clipele bucuriei supreme, scandînd:

Poporul — Ceaşescu — România!
Ceaşescu — eroism!
România — comunism!

Pe buzele tuturor înfloreşte un vers care vibrează-n milioane de gînduri şi inimi:

E toată ţara românească-n sărbătoare.

Pe muzică de I. D. Chirescu, corul intonează aceste versuri atît de inspirate şi mobilizatoare, rostite de tovarăşul Nicolae Ceaşescu de la tribuna Conferinţei Naţionale a partidului:

E toată ţara românească-n sărbătoare,
Poporul înalţă imn partidului iubit,
Sub steagul lui ne avîntăm spre soare
Să făurim un viitor mai fericit.

Într-un apoteotic final, participanţii la spectacol cîntă împreună cu mulţimea. Răsună urale puternice. Se ridică eşarfe albastre, galbene şi roşii. Sute de baloane se înalţă deasupra Cîmpiei, purtînd în zborul lor spre nori flamuri cu inscripţiile: „P.C.R.", „R.S.R.", „Ceaşescu", „1848—1973", „125". Salve de tunuri fac să se cutremure zările, constelaţiile multicolore ale jerbelor de artificii înfloresc în văzduh.

Prin această grandioasă adunare de pe Cîmpia Libertăţii, poporul nostru a adus, joi, 17 mai, un fierbinte omagiu iluştrilor înaintaşi şi, în acelaşi timp, a restituit adevăratele dimensiuni şi semnificaţii revoluţiei de la 1848, despre care secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceaşescu, spunea că „a fost una din paginile cele mai mişcătoare ale acestei epopeei, dovedind prin spiritul de jertfă al maselor, al celor mai buni fii ai ţării voinţa de libertate a poporului român".

În această vibrantă evocare a tradiţiilor revoluţionare ale poporului nostru, ţara întreagă a trăit, în aceeaşi comuniune de cuget şi simţire, momente înălţătoare care îşi găsesc o simbolică încununare într-o horă a unirii. Alături de miile de oameni, români, maghiari, germani, veniţi aici de pretutindeni, se prind în horă tovarăşul Nicolae Ceaşescu, ceilalţi conducători de partid, care sînt înconjuraţi de mulţime cu dragoste. Imensă cît şi Cîmpia Libertăţii, această horă a unirii conferă noi valenţe obiceiului străbun, semnificînd azi realitatea vie a unităţii întregului nostru popor în jurul partidului, în frunte cu secretarul său general.

În aceste clipe, Cîmpia Libertăţii este însăşi inima naţiunii noastre socialiste. Ca pretutindeni acolo unde se află tovarăşul Nicolae Ceaşescu, întîlnirea secretarului general cu oamenii muncii devine o mare sărbătoare. Celui care trăieşte cu gîndul şi fapta pentru popor îi sînt adresate calde urări, îi sînt oferite nenumărate flori. Cu această aleasă cinstire, tovarăşul Nicolae Ceaşescu este însoţit, la fiecare pas, de-a lungul istoricei cîmpii pe care o străbate în aclamaţiile şi ovaţiile mulţimii, luîndu-şi rămas bun de la reprezentanţii naţiunii care au avut bucuria să sărbătorească, împreună cu secretarul general al partidului, aniversarea Revoluţiei de la 1848.

* * *

În aceeaşi zi, tovarăşul Nicolae Ceaşescu, ceilalţi conducători de partid şi de stat, care l-au însoţit la marea sărbătoare populară de la Blaj, s-au reîntors în Capitală.

Reportajul de la Blaj a fost realizat de:

ION MĂRGINEANU,
ADRIAN IONESCU,
NICOLAE DASCĂLESCU,
NICOLAE VĂMVU.

În agricultură

FIECARE ZI, FIECARE ORĂ să fie intens folosită pentru însămînţarea porumbului

Întreţinerea culturilor — o acţiune de sezon de mare importanţă. Modernizarea tehnologiilor de lucru s-a concretizat şi în combaterea chimică a buruienilor pe suprafeţe mai mari decît în anii precedenţi.
În fotografie: ing. Cornel Heges, directorul I.A.S. Axente Sever, controlează starea de vegetaţie a culturii de porumb în hotarul „Lunca Tîrnavei", unde s-a efectuat erbicidarea concomitent cu semănatul.

Pentru lucrătorii din Întreprinderile agricole de stat, mecanizatorii, ţăranii cooperatori, cadrele de specialitate, principalul obiectiv îl constituie în aceste zile terminarea grabnică a însămînţării porumbului.

Miercuri la Întreprinderea agricolă de stat din Slimnic se desfăşura o vie întrecere pentru terminarea însămînţării porumbului. Cu toate că terenul nu se zvîntase, la ferma nr. 4, în hotarul numit „Scurta" se aflau la pregătirea solului 3 discuri. Au fost luate măsuri pentru utilizarea mijloacelor mecanice la capacitatea lor maximă. Cu un disc se pregătea patul germinativ pe 15 ha, asigurîndu-se astfel front de lucru maşinilor de semănat. „La ferma despre care este vorba — ne spunea directorul întreprinderii, ing. Ioan Stroie — însămînţăm astăzi porumb cu 2 maşini SPC-6. Se lucrează destul de greu. Roţile de tasare de la maşinile de semănat se încarcă cu pămînt. La o singură cursă oamenii trebuie să oprească de două şi chiar de 3 ori pentru a le curăţi. Aşa că astăzi nu vom reuşi să atingem o viteză mai mare de 12 ha cu o maşină. Şi la ferma nr. 2 Ruşi, condusă de tehnicianul Teofil Kadar, am reluat semănatul porumbului. Două discuri se află la pregătirea terenului şi o maşină la semănat. Am încercat şi la ferma din Haşag. Solul este însă mult prea moale. Se împotmolesc maşinile. Avem însămînţat porumbul pe 626 ha din 818. Dispunem de 5 maşini SPC-6 cu care putem acoperi zilnic 75 ha. Vom folosi intens fiecare oră pentru ca în cel mult 3 zile să terminăm semănatul acestei culturi".

Aceeaşi atmosferă de însufleţită activitate pentru încheierea însămînţării porumbului am întîlnit şi la cooperativa agricolă din Şura Mare. Mecanizatorii şi ţăranii cooperatori au ieşit în cîmp dis-de-dimineaţă. În „Lacul sec" tractoriştii Cornel Savu, Ion Tăgărici şi Gheorghe Luca, cu 3 discuri, lucrau de zor la pregătirea patului germinativ într-o tarla de 40 ha. „Terenul e cam moale — ne-a declarat specialista unităţii, ing. Dora Koller. Dar nu mai avem ce aştepta. Şi aşa sîntem rămaşi în urmă şi orice oră prielnică lucrului în cîmp este deosebit de preţioasă pentru noi. Neam mobilizat toate forţele". Într-adevăr, un alt mecanizator, Mihail May, în aceeaşi tarla, grăpa terenul. Şi tot aici tractoristul Ştefan Deppner semăna porumb cu o maşină SPC-6.

O altă formaţiune de lucru se afla la brigada din Hamba. Se discuia şi se însămînţa. Fiecare mecanizator s-a angajat să lucreze în aşa fel încît normele stabilite să fie depăşite atît la pregătirea solului cît şi la însămînţat. Cu cele 4 discuri se pregăteşte zilnic o suprafaţă de 50 ha, iar cu cele două maşini SPC-6 se însămînţează porumb pe 30 ha. Pînă miercuri seara aici erau însămînţate cu porumb 215 ha din 390. Dacă se au în vedere forţele existente şi viteza de lucru ar mai fi necesare cel puţin 6 zile pînă la terminarea însămînţărilor, cu atît mai mult cu cît la Şura Mare mai sînt de executat şi arături pe o suprafaţă de 80 ha. De aceea se impune o şi mai bună organizare a activităţii, o utilizare şi mai eficientă a tuturor forţelor şi mijloacelor existente.

Membrii cooperativei agricole din Buia mai aveau de semănat porumbul pe 160 ha. Unitatea are la dispoziţie 14 tractoare, 2 discuri şi nu de multe secţia de mecanizare a primit şi cea-de-a doua maşină de semănat. „Întîrzierea însămînţărilor la noi are mai multe cauze — declară inginerul şef, Ilarion Tuchilă. În primul rînd suprafaţa cultivată cu această plantă s-a dublat faţă de anul trecut, în al doilea rînd condiţiile atmosferice ne-au fost ostile în acest an şi în al treilea rînd din 14 tractoare 3 au fost mereu defecte. Cu alte cuvinte nu am reuşit ca în timpul optim să le utilizăm la întreaga capacitate. Pentru a accelera ritmul de lucru am luat unele măsuri pe linia antrenării tuturor forţelor de care dispunem. Astăzi avem la arat 6 tractoare şi trebuie să evidenţiez faptul că mecanizatorii noştri se străduiesc, lucrează din zori şi pînă-n noapte. Mulţi dintre ei au reuşit să execute într-o zi arături pe 5 şi chiar 6 ha. Cele două discuri le avem la ferma vegetală Buia, în hotarul „Zăpodie". Pînă la prînz au şi pregătit solul pe 15 ha aşa că astăzi vom realiza peste 30 ha. Ar fi bine dacă am mai avea nişte discuri. Şi agregatele pentru semănat sînt în lucru. După felul cum se desfăşoară activitatea se vor însămînţa astăzi 25 ha".

Întrucît cca 30 la sută din suprafaţa destinată culturii porumbului este nemecanizabilă, conducerea cooperativei agricole a antrenat în acţiunea de însămînţare atelajele unităţii şi chiar ale membrilor cooperatori. În „Tăietură", pe un teren terasat, am întîlnit 6 atelaje la arat, 2 la grăpat şi 2 la semănat. Şi în „Valea Viilor" erau în lucru numeroase atelaje. Cu aceste mijloace se însămînţează pe zi în jur de 7 ha.

*

Pentru a se încheia cît mai urgent semănatul porumbului este necesar să se depună în continuare eforturi susţinute. Trebuie acordată maximum de atenţie organizării judicioase a activităţii în toate unităţile. Şefii secţiilor de mecanizare sînt chemaţi să întreprindă măsuri eficiente pentru utilizarea mijloacelor existente la întreaga lor capacitate. De asemenea pentru accelerarea ritmului de lucru este necesar ca factorii de răspundere din unităţile agricole să ia măsuri în vederea folosirii la însămînţarea porumbului şi a atelajelor. Dacă nu există alte posibilităţi să se însămînţeze manual. Oricum, dar sămînţa trebuie să ajungă în pămînt cît mai repede pentru a se asigura producţia din acest an.

R. BUD

(Urmare din pag. 1)

finitivă, cînd socialismul, victorios pe pămîntul românesc a descătuşat toate forţele naţiunii, a ridicat-o pe noi trepte de dezvoltare şi a asigurat, în fapt, egalitatea în drepturi a tuturor cetăţenilor ţării, indiferent de naţionalitate.

... În această dimineaţă de mai, Blajul — străvechi leagăn de istorie şi cultură românească, care a jucat un rol de mare însemnătate în procesul de formare a conştiinţei naţionale, în lupta îndelungată a poporului pentru dreptate socială şi naţională — este în sărbătoare, retrăieşte cu intensă emoţie evenimentele glorioase de acum 125 de ani. Pe clădirile patinate de vreme, pe frontispiciile construcţiilor noi, moderne, flutură, în adierea primăverii, steaguri roşii şi tricolore. Ghirlande de brad împodobesc arterele principale.

Locuitorii frumoasei aşezări de la confluenţa Tîrnavelor — care cunoaşte acum adevărata sa tinereţe, trăind profund înnoirile socialiste — fac o entuziastă, însufleţită primire conducătorului iubit al partidului şi statului nostru.

La coborîrea din elicopter, tovarăşii Nicolae Ceaşescu şi Ion Gheorghe Maurer sînt salutaţi cu căldură de primul secretar al Comitetului judeţean de partid, de reprezentanţii organelor judeţene şi municipale de partid şi de stat, de alte persoane oficiale.

La marea sărbătoare de la Blaj participă, de asemenea, tovarăşii Gheorghe Pană, Janos Fazekas, Miron Constantinescu, Mihai Gere, Ştefan Peterfi, preşedintele Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate maghiară, vicepreşedinte al Consiliului de Stat. Sînt prezenţi, totodată, tovarăşii Iosif Banc, Richard Winter, Ioachim Moga, Ştefan Mocuţa, Ferdinand Nagy, Ludovic Fazekaş, primi secretari ai Comitetelor de partid ale judeţelor Mureş, Sibiu, Hunedoara, Cluj, Covasna, Harghita, reprezentanţi ai oamenilor muncii din întreaga Transilvanie.

O gardă militară prezintă onorul. Se intonează imnul de stat. Cu dragoste şi ospitalitate, Mihail Dobîrta, preşedintele cooperativei agricole de producţie din comuna Cisteiul de Tîrnave, împreună cu două ţărănci, invită pe secretarul general al partidului să guste din îndătinata pîine şi sare, iar un grup de pionieri oferă buchete de flori.

În aclamaţiile miilor de localnici, veniţi să le ureze, din toată inima, bun sosit, tovarăşii Nicolae Ceaşescu şi Ion Gheorghe Maurer iau loc într-o maşină deschisă, îndreptîndu-se spre Cîmpia Libertăţii.

Acum — ca şi atunci, în acea memorabilă primăvară a lui '48 — Cîmpia Blajului freamătă de lume. Aici s-au adunat peste 70 000 de oameni: mineri din Baia Arieş, metalurgişti de la Aiud, muncitori din Blaj, Alba Iulia, Petreşti, Sebeş, Cugir, Zlatna, Ighiu, Ocna Mureş, ţărani cooperatori în pitoreşti costume, din Alba, Vinţ, Şona, Galda, Sîntimbru, Cenade, Roşia de Secaş, Avram Iancu, Ohaba, Cîlnic, Doştat şi din multe, multe alte sate şi comune de pe întinsul Transilvaniei.

Acum, ca şi atunci, se află, laolaltă, români, maghiari, germani. Sînt urmaşii răsculaţilor lui Doja, Horea, Cloşca şi Crişan, sînt urmaşii revoluţionarilor de la 1848, care au venit să aducă omagiul lor fierbinte tuturor luptătorilor pentru emancipare socială şi naţională, pentru socialism. Sînt cei care — împreună cu întregul popor — sub conducerea partidului duc mai departe idealurile ce au însufleţit lupta generaţiilor anterioare, îşi aduc o contribuţie de preţ la înflorirea continuă a patriei comune, România socialistă, mîndri că trăiesc vremile de izbîndă mult visate.

La înălţimea tribunei, în care se află încadrat obeliscul ridicat în memoria revoluţionarilor paşoptişti, flutură, larg desfăşurate, drapelele de partid şi de stat, care înconjoară un mare portret al tovarăşului Nicolae Ceaşescu. Cu litere aurite este înscrisă cifra aniversării 125. În faţa tribunei, pe un rond sînt conturate din flori proaspăt sădite, datele jubiliare „1848—1973", care leagă între ele 12 decenii şi jumătate de luptă neînfricată şi de istorice victorii. Pe dealurile cu costişe domoale care domină Cîmpia Libertăţii, este înscris anul 1848, încadrat de iniţialele P.C.R. — R.S.R., o simbolică expresie a continuităţii în timp a tradiţiilor şi idealurilor revoluţionare.

Nenumărate urări şi îndemnuri — înscrise pe panouri — exprimă pregnant simţămintele pe care le trăiesc în aceste clipe deosebite participanţii la adunare, sentimente de adînc respect faţă de tradiţiile revoluţionare ale poporului, împletite cu dragostea fierbinte faţă de partid şi conducere, faţă de patria socialistă. Pe pancarte şi pe buzele oamenilor se află urările: „Bun venit la Blaj celui mai iubit fiu al poporului, tovarăşul Nicolae Ceaşescu", „Cinstire patriei socialiste, partidului conducător", „Ceaşescu — eroism", „România — comunism", „Ceaşescu să trăiască — România să-nflorească", „Un partid avem şi un nume, preţuite mult în lume", „Trăiască unitatea muncitorilor, ţăranilor, intelectualilor, a întregului popor, în jurul partidului", „Sub conducerea Partidului Comunist Român, vom lupta cu hotărîre pentru realizarea cincinalului 1971—1975 înainte de termen".

Mulţimea prezentă la grandioasa evocare aclamă îndelung sosirea — pe sub un simbolic arc de triumf — a conducătorilor partidului şi statului nostru.

În această atmosferă de vibrant patriotism începe adunarea populară de la Blaj.

Deasupra cîmpiei s-a aşternut, pentru cîteva momente, o tăcere solemnă. Tovarăşul Nicolae Ceaşescu inaugurează aleea consacrată bărbaţilor iluştri care, prin gîndirea şi acţiunea lor, au premers evenimentele din 1848 şi celor care au militat în focul revoluţiei, un omagiu adus faptei lor măreţe şi nepieritoare. Aici, pe această alee, se află, dăltuite în bronz, întru memoria eternă a generaţiilor, busturile lui Nicolae Bălcescu, Avram Iancu, Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu, Simion Bărnuţiu, Vasile Alecsandri, Andrei Mureşanu, Gheorghe Magheru, C. A. Rosetti, Ion Heliade Rădulescu, Costache Negri, Gheorghe Bariţiu, Al. Papiu Ilarian, Petöfi Sandor, Cezar Boliac, Eftimie Murgu, Stephan Ludwig Roth, A. C. Golescu Negru, Ion Ionescu de la Brad, Petru Maior, Aron Pumnul, Timotei Cipariu, Gheorghe Şincai, Ioan Inocenţiu Micu Clain. În dreptul fiecărui bust fac de gardă membri ai formaţiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei şi săteni în portul popular al acestor meleaguri. Este simbolul preluării peste veac a unei flăcări veşnic vii, flacăra patriotismului.

Tovarăşii Nicolae Ceaşescu şi Ion Gheorghe Maurer, ceilalţi oaspeţi iau loc, apoi, la tribuna oficială, împreună cu reprezentanţii organelor judeţene şi municipale de partid şi de stat, ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, cu militanţi din ilegalitate ai partidului şi ai mişcării muncitoreşti, personalităţi ale vieţii ştiinţifice, culturale şi artistice, oameni ai muncii din întreprinderi şi instituţii ale judeţului.

Adunarea populară este deschisă de tovarăşul **George Homoştean**, prim-secretar al Comitetului judeţean Alba al P.C.R.

Au luat apoi cuvîntul **Nicolae Badea**, muncitor la Combinatul de prelucrare a lemnului din Blaj, **Georgina Suciu**, profesoară la Liceul „Iacob Mureşanu" din Blaj, inginerul **Kadar Francisc**, şeful secţiei mecanico-energetice de la Uzina mecanică Cugir, **Viorel Şoica**, locuitor din comuna Avram Iancu, şi **Mihai Reckerth**, preşedintele cooperativei agricole de producţie din Şona.

În entuziasmul şi însufleţirea generală, ia cuvîntul tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU.**

Ampla expunere a secretarului general al partidului este urmărită cu viu interes de zecile de mii de participanţi şi, prin intermediul transmisiunii la radio şi televiziune, de întreaga ţară, fiind subliniată în repetate rînduri de îndelungi aplauze, cu urale şi ovaţii.

Cuvintele conducătorului partidului şi statului nostru găsesc un larg şi viu ecou în inima şi conştiinţa naţiunii. Domneşte o atmosferă sărbătorească. Toţi cei prezenţi, români, maghiari, germani, fii ai patriei iubite — România socialistă, îşi exprimă sentimentele de dragoste şi ataşament faţă de partidul nostru comunist, care, în frunte cu secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceaşescu, conduce poporul pe drumul luminos al socialismului şi comunismului.

Expoziţie de artă plastică

Ieri la amiază, în sălile filialei U.S.S.M. Sibiu, din Piaţa Republicii, a avut loc vernisajul expoziţiei de artă plastică (pictură — grafică), moment artistic integrat tradiţional în peisajul prestigioasei manifestări ştiinţifice a personalului medico-sanitar sibian.

Expoziţia reuneşte picturi, realizate în tehnici diverse, ale unor deja cunoscuţi artişti amatori din sectorul medico-sanitar: Elvira Todea, Paulina Dăncilă, Dan Malene, Mircea Tiberian, Simona Pintea, Gheorghe Horea, Maria Ursula Roth, Matei Surdu.

Manifestări consacrate anului revoluţionar 1848

Recent în comuna Şeica Mare au avut loc manifestări închinate aniversării a 125 de ani de la revoluţia din 1848.

În faţa a cca 360 de cetăţeni, prof. Achim Stoia a vorbit despre „Anul revoluţionar 1848 oglindit în literatură, istorie şi artă". Pe aceeaşi temă s-a desfăşurat şi concursul „Cine ştie cîştigă", organizat de prof. Doina Anghelina. Cîştigătoarele concursului, Ileana Popa şi Maria Cristea, au dovedit o profundă cunoaştere a evenimentelor istorice din anul 1848.

DIALOG CU CITITORII

(Gînduri de frumoasă ţinută civică, la adresa preocupărilor statornice ale conducerii noastre de partid şi de stat privind protecţia mediului înconjurător)

Motto: „Să facem totul pentru ocrotirea sănătăţii oamenilor, pentru păstrarea nealterată a frumuseţilor patriei, pentru a transmite generaţiilor viitoare toate darurile cu care natura a hărăzit România

NICOLAE CEAUŞESCU

Stimate I.D.S., din Sibiu, (ne iertaţi, totuşi, care ar putea fi rostul anonimatului?), vă „primim" cu tovărăşească solicitudine în acest colţ de pagină, invitîndu-vă la o „conversaţie" pe o temă care absoarbe idei, gînduri, sentimente şi — corolar — adeziune. O adeziune generală — cu semnul preţuirii de major înţeles civic, patriotic — faţă de ceea ce sînt enunţurile din proiectul de Lege privind protecţia mediului înconjurător. Aşadar...

— Aşadar, aş sugera, întîi, dimensiunea istorică a temei. Vreţi să ne oprim o clipă la o... transcriere?

— Cu plăcere.

— „A te ţine de natură, a nu te abate de la ea, a te forma după exemplul ei înseamnă înţelepciune" (Seneca); „Florile sînt hieroglife minunate de care natura se slujeşte pentru a ne declara dragostea ei" (Goethe); „Cine nu iubeşte iarba, nu poate iubi nici pe aproapele" (I. Simionescu); „Natura: S-o înţelegem şi s-o iubim — este tot ce ne cere pentru a ne mingîia, înfrumuseţa şi întări viaţa. Izvor de plăceri nobile, ea le înmulţeşte şi ni le pune la îndemînă" (Pinot).

Cu-adevărat, frumoasă ţesătură de ilustră înţelepciune şi atît de umană aplecare asupra izvorului viu de viaţă de care beneficiem clipă de clipă noi oamenii. Cu permisiunea dv., să cităm din misiva trimisă şi acest aliniat, care vă arată aderenţa de suflet la dezbateri şi idei găzduite în presa românească de azi: „Citind şi pătrunzînd înţelesul adînc al cugetărilor de mai sus, ne vom identifica gîndul cu cele ale conducătorilor noştri şi-i vom urma în acţiunea de epocală însemnătate pentru prezentul şi viitorul scumpei noastre patrii socialiste, ocrotind natura... Apoi, îmi pare un veritabil capitol liric şi punct de plecare pentru afecţiune contextul acelor „definiţii" culese de dvs., din dezbaterile care au loc în presă. Să le notăm: „leagăn, mamă, spaţiu de operă şi destin, avuţie a poporului cu nimic comparabilă, mecanism viu care asigură hrană, materii prime pe care le folosim pentru a trăi şi a ne dezvolta, comoară şi templu al tuturor".

— Sînteţi de acord cu mine că aceste cuvinte nu sînt doar... cuvinte ci adevărat catehism al omului şi colectivităţii care-şi voieşte creşterea, dezvoltarea, care gîndeşte la viitorul generaţiilor?

— Sîntem! Tocmai din acord deplin izvorăşte dorinţa noastră de a sublinia că gîndul dumneavoastră, cetăţene I.D.S., exprimat într-o **nobilă chemare adresată concetăţenilor** reprezintă cel mai potrivit mod de încheiere a acestui dialog:

● Să fim, fiecare dintre noi, pildă vie în acţiunea cotidiană de protecţie a factorilor naturali şi mediului înconjurător — apa, solul, subsolul, flora, fauna — precum şi a altor valori, create de mîna omului.

● Să contribuim, cu propuneri şi sugestii, la descoperirea relelor pe care legea trebuie să le îndreptă, sesizînd orice acţiune sau neglijenţă care constituie atentate la viaţa splendorilor naturii, un atentat împotriva noastră, a naţiunii însăşi.

... Supreme porunci care merită şi trebuie cultivate spre a se integra fiinţei noastre de cetăţeni iubitori ai patriei.

Red.

VIAŢA INTERNAŢIONALĂ

„CONGRESUL MONDIAL AL POPULAŢIEI" va avea loc la Bucureşti în 1974

Naţiunile Unite 17 (Agerpres). — Consiliul Economic şi Social al Organizaţiei Naţiunilor Unite (ECOSOC) a adoptat, în unanimitate, o hotărîre prin care acceptă cu profundă satisfacţie invitaţia guvernului Republicii Socialiste România privind ţinerea „Congresului mondial al populaţiei" la Bucureşti în august 1974.

Deschizînd dezbaterile asupra acestei chestiuni, Antonio Carrillo Flores, secretar general adjunct al O.N.U. şi secretar general al Congresului mondial al populaţiei, a adresat mulţumiri călduroase guvernului român, personal preşedintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, pentru invitaţia adresată ca această importantă reuniune internaţională, desfăşurată sub egida Naţiunilor Unite, să aibă loc în capitala României. El a subliniat că, aşa cum a putut constata personal, cu prilejul recentei sale vizite la Bucureşti, capitala ţării noastre întruneşte toate premisele pentru buna desfăşurare a Congresului şi că guvernul român este hotărît să acorde întregul său concurs pentru reuşita acestuia.

Peste 30 de delegaţii şi-au manifestat satisfacţia pentru oferta guvernului român de a găzdui Congresul.

„Capitala României garantează organizarea, în cele mai bune condiţii, a acestei mari reuniuni internaţionale" — declara reprezentantul Iugoslaviei. „Reafirmarea sprijinului nostru pentru oferta generoasă a României — sublinia reprezentantul Braziliei — constituie pentru noi o ocazie fericită, cu atît mai mult cu cît este vorba de o ţară cu care avem legături bune, origine comună, probleme comune în chestiunile dezvoltării". Relevînd că „România a avut întotdeauna o participare activă la activităţile internaţionale, la cele ale O.N.U., şi a manifestat interes în problemele populaţiei", reprezentantul Republicii Populare Chineze a exprimat sprijinul delegaţiei ţării sale pentru ţinerea Congresului la Bucureşti. La rîndul său, reprezentantul Uniunii Sovietice a arătat că „U.R.S.S. sprijină invitaţia României privind organizarea la Bucureşti a Congresului", iar cel polonez a declarat că „salută găzduirea de către România, o ţară socialistă, a Congresului mondial al populaţiei".

Reprezentantul Indiei, a exprimat întregul sprijin al delegaţiei indiene pentru această invitaţie, „în spiritul relaţiilor tradiţionale, prieteneşti dintre India şi România". Delegaţiile Pakistanului, Egiptului, Statelor Unite, Malayeziei, Spaniei, Franţei, Angliei, Tunisiei, Olandei, Filipinelor, Canadei şi altele au avut, de asemenea, cuvinte călduroase la adresa invitaţiei guvernului român. Reprezentantul Japoniei, manifestîndu-şi sprijinul deplin faţă de „oferta amabilă" a României, îşi exprima dorinţa ca această importantă reuniune organizată de O.N.U. să fie cunoscută, de acum înainte, sub denumirea de „Congresul de la Bucureşti".

Luînd cuvîntul în dezbateri, reprezentantul României N. Ropotean, a mulţumit tuturor celor care au sprijinit invitaţia guvernului român. El a subliniat că această invitaţie se înscrie pe linia interesului deosebit pe care ţara noastră îl acordă problemelor cooperării internaţionale în domeniul populaţiei şi implicaţiilor lor asupra dezvoltării economice, sociale şi culturale în toate ţările şi, în special, în cele în curs de dezvoltare.

Piotr Jaroszewicz — cu privire la importanţa conferinţei europene pentru securitate şi cooperare

Varşovia 17 — Corespondentul Agerpres, Gh. Ciobanu, transmite: Preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Polone, Piotr Jaroszewicz, în cuvîntarea rostită la prînzul oferit în cinstea primului ministru al Iranului, Amir Abbas Hoveyda, referindu-se la importanţa convocării conferinţei europene pentru securitate şi cooperare a subliniat că „ea va fi un instrument eficient de consolidare a păcii şi va marca începutul creării unui sistem trainic de securitate pe acest continent". Piotr Jaroszewicz şi-a exprimat speranţa că Europa va deveni un element de stabilitate pentru pacea şi securitatea în lumea întreagă, obiectiv la care îşi va aduce contribuţia activă şi ţara sa.

Unele aspecte ale relaţiilor dintre Statele Unite şi ţările Americii Latine

Lima 17 (Agerpres). — Răspunzînd întrebărilor ziariştilor, cu prilejul unei ceremonii care a avut loc la Lima, primul ministru al Perului, generalul Edgardo Mercado Jarrin, a abordat o serie de aspecte ale relaţiilor dintre Statele Unite şi ţările Americii Latine, referindu-se, în context, la turneul întreprins, în prezent, pe acest continent, de secretarul de stat american, William Rogers.

„Statele Unite — a declarat premierul peruan — trebuie să înţeleagă că, astăzi America Latină diferă sensibil faţă de realităţile decadei precedente", menţionînd că acest fapt este o condiţie pentru obţinerea unor rezultate pozitive în cadrul convorbirilor lui Rogers cu conducătorii de pe continent". „Ultimele reuniuni internaţionale, a spus el, au arătat că relaţiile Statelor Unite cu ţările Americii Latine nu merg pe drumul realităţii. Schimbările survenite impun aplicarea unui nou tratament în relaţiile dintre cele două părţi".

Premierul peruan a apreciat, de asemenea, că măsurile adoptate de S.U.A. împotriva unor ţări latino-americane sînt „acţiuni coercitive, care nu corespund schimbărilor survenite şi egalităţii dintre state". Relaţiile noastre viitoare, a spus el, vor trebui să fie „de la egal la egal".

Colocviu internaţional „Presa şi problemele securităţii şi cooperării în Europa"

Viena 17 — Corespondentul Agerpres, Corneliu Vlad, transmite: În capitala Austriei s-au desfăşurat lucrările unui colocviu internaţional cu tema „Presa şi problemele securităţii şi cooperării în Europa", organizat de Institutul internaţional de presă din Zürich şi Institutul pentru drepturile omului de la Strasbourg. Au participat ziariştii din numeroase ţări europene, precum şi reprezentanţi ai Organizaţiei Internaţionale a Ziariştilor şi ai Federaţiei Internaţionale a Ziariştilor. A fost prezentă o delegaţie de ziarişti români.

În cadrul lucrărilor, care s-au desfăşurat timp de două zile, a avut loc un larg schimb de vederi asupra căilor şi mijloacelor de natură să sporească contribuţia presei la dezvoltarea actualei tendinţe de îmbunătăţire a climatului politic european, în lumina perspectivelor favorabile create de progresul pe calea convocării Conferinţei general-europene pentru securitate şi cooperare.

Decret pentru anularea stării de urgenţă

Santiago de Chile 17 (Agerpres). — Preşedintele Salvador Allende a semnat un decret în baza căruia a fost anulată starea de urgenţă instituită în provincia Santiago de Chile. Măsura privind starea de urgenţă fusese promulgată de către guvernul chilian la 2 mai, în urma unor tulburări puse la cale de grupări aparţinînd unor mişcări de extremă dreaptă. Prin aceste acţiuni, organizaţiile ostile guvernului de unitate populară urmăreau să zădărnicească aplicarea programelor de ordin economic şi social iniţiate de autorităţi şi să creeze o serie de dificultăţi în aprovizionarea cu alimente a populaţiei.

Încheierea convorbirilor iugoslavo-chiliene

Santiago de Chile 17 (Agerpres). — Comunicatul comun publicat la încheierea convorbirilor purtate de Miloş Minici, vicepreşedinte al Consiliului Executiv Federal, secretar federal pentru afacerile externe al Iugoslaviei, cu Clodomiro Almeyda, ministrul chilian al afacerilor externe, evidenţiază strînsa cooperare a celor două ţări în lupta pentru pace, independenţă şi democratizare a relaţiilor internaţionale.

Printre altele, părţile au atras atenţia asupra faptului că cele mai importante decizii în problemele economice continuă să fie luate fără respectarea intereselor ţărilor în curs de dezvoltare, ceea ce reclamă întărirea neîntîrziată a solidarităţii lor pentru a aduce schimbările indispensabile în relaţiile economice internaţionale. Părţile, continuă comunicatul, condamnă toate formele de presiune sau blocadă internaţională bazată pe forţă ori agresiune economică, reafirmă dreptul inalienabil al oricărei naţiuni suverane de a dispune de resursele sale naturale, fără vreun amestec străin sau al unei puteri străine.

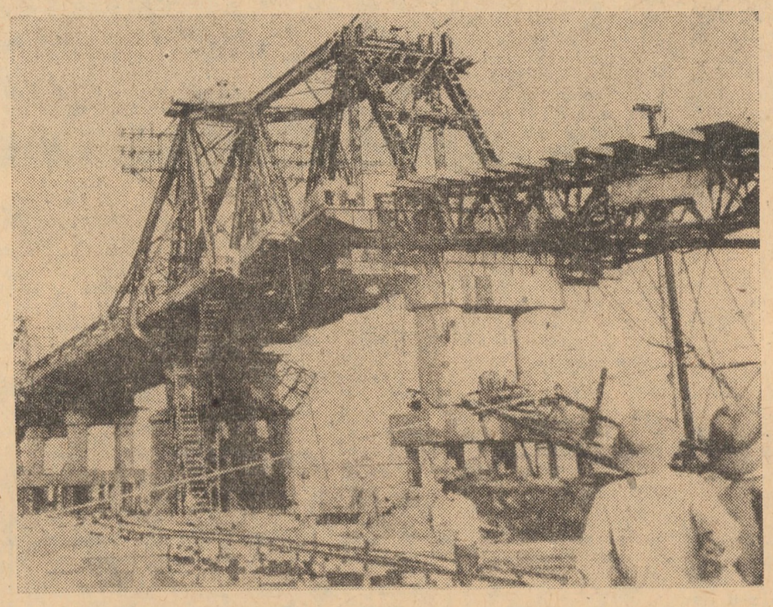

R. D. VIETNAM

IN FOTO: — Imagine din timpul lucrărilor de reconstruire a podului LONG VIEN, care traversează rîul Roşu — cel mai mare pod din R. D. Vietnam, greu avariat în timpul războiului.

Schimb de opinii în probleme politice

Bamako 17 (Agerpres). — Prinţul Norodom Sianuk, şeful statului cambodgian, şi Moussa Traore, şef de stat şi prim-ministru al Republicii Mali, au avut, miercuri, la Bamako, un schimb de opinii în probleme politice, transmite agenţia China Nouă. Întrevederea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

La dispoziţia dvs.

CINEMA

SIBIU: PACEA: **Maria Stuart** (orele 9,00; 12,00; 14,30; 17,30; 20,30); ARTA: **Adio Petersburg** (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); TINERETULUI: **Aventurile unei prinţese germane la curtea regelui Soare** (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); 7 NOIEMBRIE: **Săgeata căpitanului Ion** (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00; 20,00).

MEDIAŞ: PROGRESUL: **Domnului profesor cu dragoste** (orele 9,00; 11,15; 14,00; 16,30; 19,00; 21,15); TINERETULUI: **Veronica** (orele 10,00; 16,30; 18,30; 20,30).

CISNĂDIE: POPULAR: **Eliberarea lui L. B. Jones** (orele 11,00; 16,00; 18,00 şi 20,00).

AGNITA: 8 MAI: **Creierul** (orele 16,00; 18,00 şi 20,00).

DUMBRĂVENI: 7 NOIEMBRIE: **Aventurile unei prinţese germane la curtea regelui Soare** (orele 18,00 şi 20,00).

COPŞA MICĂ: POPULAR: **Femei în ofsaid** (orele 17,00 şi 19,00).

BAZNA-BĂI: **O duminică pierdută** (orele 17,00 şi 19,00).

APOLDU DE SUS: 23 AUGUST: **Uraganul** (orele 17,00 şi 19,00).

TELEVIZIUNE

9,00 Curs de limba rusă. Lecţia a 54-a. 9,30 O viaţă pentru o idee (reluare). Gheorghe Ionescu-Şişeşti. 10,00 Telex. 10,05 Publicitate. 10,15 Avanpremieră. 10,20 Teatru scurt (reluare). „Pariul" de Ştefan Berciu. 10,50 Selecţiuni din emisiunea-concurs „Cîntare patriei". 11,30 Film documentar: „Pădurile viitorului" (reluare). 11,40 Comici vestiţi ai ecranului (reluare). 12,30 Moment folcloric. 12,40 Municipalitatea răspunde bucureşteanului. 13,00 Telejurnal. 16,00—17,00 Teleşcoală. Fizică (anul IV liceu). Optica geometrică. Istoria României. Vechi cetăţi de scaun. 17,30 Curs de limba engleză. Lecţia a 53-a (reluare). 18,00 Telex. 18,05 Tragerea Loto. 18,15 Cum vorbim. 18,35 La volan. Emisiune pentru conducătorii auto. 18,50 Teleconferinţă de presă. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor. 20,00 Cîntecul săptămînii — „Ţara mea" de Ion Stavăr. 20,05 Studioul de poezie. Făptura ta în stih o să trăiască. 20,30 Film artistic. Tată cu de-a sila. O producţie a studiourilor cinematografice din Iugoslavia, ecranizare după Branislav Nuşici. 22,00 24 de ore. 22,20 Teleglob: Roma văzută de 8 români. 22,50 Interpretul preferat: Benone Sinulescu.

TEATRU

La Teatrul de stat din Sibiu, ora 19,30 va avea loc spectacolul cu piesa **Bătălia de cameră**, în limba germană, abonament E şi F.

CĂRŢI NOI

Al. Zub: **A. D. Xenopol. Bibliografie.** Editura enciclopedică română; N. Vătămanu: **Istorie bucureşteană.** Editura enciclopedică română; Mihail Florescu: **Materia sau realitatea obiectivă.** Editura politică; Anton Dumitriu: **Teoria logicii.** Editura Academiei; Nicolae Bălcescu: **Scrieri alese.** Editura Minerva; Dan Grigorescu: **Trei pictori de la 1848.** Editura Meridiane; ***: **Studentul şi societatea.** Anchetă sociologică. Editura Dacia; I. C. Petrescu: **Şcoala activă.** Editura didactică şi pedagogică; Ion Arieşanu: **Amintiri de pe planeta „Pămînt".** Reportaje. Editura Eminescu.

CONFERINŢE

● Comitetul municipal U.T.C. Sibiu organizează la Casa de cultură a tineretului, astăzi, la ora 18, o masă rotundă cu tema: **Comportarea — oglindă a personalităţii.** Sînt invitaţi să participe la dezbaterea problemelor legate de această temă, tinerii de la C.E.I.B., „Steaua roşie", „13 Decembrie, I.R.C., 505 Construcţii, 1012 Instalaţii şi I.P.J.

● Iar în cadrul acţiunii „Săptămîna politică" vor fi luate în discuţie principalele evenimente interne şi internaţionale din ultima săptămînă. Cadre competente vor da consultaţii asupra problemelor ridicate de tineri.

● Realizarea cincinalului în patru ani şi jumătate — este problema majoră ce preocupă marea masă de oameni ai muncii din ţara noastră. Legat de aceasta, Comitetul municipal de partid Mediaş organizează la Casa de cultură a sindicatelor, din localitate, consfătuirea: **Îndeplinirea exemplară a sarcinilor de producţie — înaltă îndatorire a fiecărui salariat.**

EXPOZIŢII

● La Casa de cultură a tineretului din Sibiu poate fi vizitată expoziţia de vederi: **Judeţele patriei în imagini**, realizată de inginerul Aurel Crişan.

● În Turnul sfatului se află deschisă expoziţia permanentă: **Din istoria oraşului Sibiu.** Cuprinde momente din istoria arhitecturii, fortificaţiilor, breslelor — exponate originale, imagini din oraşul medieval, fotocopii ale unor acuarele din sec. al XVIII-lea, care redau monumentele existente atunci, ulterior înlăturate prin sistematizarea oraşului. Vizitarea zilnic între orele 9—17.

MUZEE

Muzeul Brukenthal cu expoziţiile sale permanente de artă, artă populară, arheologie şi istorie; Clădirea din str. Cetăţii nr. 1: Muzeul de istorie naturală; Piaţa 6 Martie nr. 26, expoziţia de istorie a farmaciei; str. Şcoala de înot nr. 4, expoziţia „Arme şi trofee de vînătoare". Vizitarea zilnic între orele 10—18 (exceptînd ziua de luni cînd toate secţiile muzeului sînt închise).

Timpul

Centrul meteorologic Sibiu comunică: vreme răcoroasă cu cerul temporar acoperit. Local, după-amiază, sînt posibile averse slabe de ploaie. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit din sectorul nord-vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 4 şi 6 grade, iar cele maxime vor oscila între 15 şi 18 grade.

Mica publicitate

VIND Trabant 601, stare bună. Informaţii str. 1 Mai 29, tel. 7 20 43.

VIND şură, Şura Mare nr. 237, Gabel Toma, învăţător.

Mitea Maria, Sibiu, Justiţiei 8, vinde apartament Şoseaua 11 Iunie.

PIERDUT iapă neagră, la 1 mai, Ocna Sibiului, str. Sub vii 25, Hudiţan. Recompensă.

PIERDUT 2 iepe, una murgă închis şi una sură, de 3 ani, regiunea Crăciunel — Blaj. Adresaţi Miliţia Blaj.

VIND cruce piatră naturală şi cruce marmură albă. Informaţii telefon 3 17 58, după ora 20.

I.U.P.S. Sibiu
(fost I.R.U.M. Sibiu)

angajează urgent următoarele categorii de personal:
— primitori-distribuitori
— modelori — categoriile 3—6
— strungari.

Salarizarea se va face conform H.C.M. 914/1968 şi Legea 12/1971.

Informaţii suplimentare se dau la biroul personal-învăţămînt-salarizare, telefon 3 17 75.

I.I.S. „Flamura roşie" Sibiu

angajează:
— 4 tinichigii (pot fi şi tinichigii carosieri).

Informaţii suplimentare la sediul întreprinderii din Sibiu, str. Rîului nr. 33, sau la telefon 2 10 80, interior 163.

Grupul de supraveghere a investiţiilor Sibiu
str. Someşului 49,

angajează:
— 1 şofer macaragiu.

Condiţiile de angajare sînt cele prevăzute în Legea nr. 12/1971.

Autobaza T. A. Sibiu

angajează:
— inginer mecanic pentru funcţia de mecanic şef
— inginer exploatare auto
— revizori tehnici
— sudori
— mecanici auto
— şoferi de categoria D şi E

Condiţiile de angajare şi salarizare sînt cele prevăzute de Legea 12/1971 şi H.C.M. 914/1968.

Informaţii suplimentare la telefon 3 20 37 sau la sediul Autobazei, Sibiu, str. Sevastopol nr. 12.

Întreprinderea „Balanţa" Sibiu

angajează:
— ingineri specializaţi în elemente hidropneumatice şi turnătorie de precizie, pentru noua secţie de elemente hidropneumatice.

Întreprinderea viei şi vinului Sibiu

angajează urgent:
— zidar.

Întreprinderea de producţie Sibiu
str. Morilor 34

angajează de urgenţă:
— 1 automacaragiu pentru automacara (nouă) de 5 tone.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Sibiu, str. Octombrie roşu nr. 2. Tel. nr. 1 28 10 — 1 30 67, 1 31 83. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Întreprinderea poligrafică Sibiu — 40 064